

SELECTED RECORDS FROM THE PROKURATOR SĄDU APELACYJNEGO W KIELCACH (SYGN. GK 375), 1945–1950

Prosecutor of the Court of Appeals in Kielce

RG-15.208M

United States Holocaust Memorial Museum Archives
100 Raoul Wallenberg Place SW
Washington, DC 20024-2126
Tel. (202) 479-9717
Email: reference@ushmm.org

Descriptive Summary

Title: Selected Records from the Prokurator Sądu Apelacyjnego w Kielcach (Sygn. GK 375)
(Prosecutor of the Court of Appeals in Kielce)

Dates: 1945-1950

RG Number: RG-15.208M

Accession Number: 2012.108

Creator: Prokurator Sądu Apelacyjnego w Kielcach

Extent: 7 microfilm reels (35 mm)

Repository: United States Holocaust Memorial Museum Archives, 100 Raoul Wallenberg
Place SW, Washington, DC 20024-2126

Languages: Polish

Administrative Information

Restrictions on access: Researchers must complete and sign a User Declaration form before access is granted to materials from the Institute of National Remembrance (Instytut Pamięci Narodowej).

Restrictions on reproduction and use:

1. Each researcher using the materials obtained from the Institute of National Remembrance (IPN) or materials whose originals belong to the IPN must complete the registration procedure required by USHMM.
2. Publication or reproduction of documents (in the original language, in facsimile form or in the form of a translation of an excerpt or of the entire document) or making them available to a third party in any form requires the written consent of the Institute of National Remembrance. The use of an excerpt defined as the fair use right to quote does not require obtaining consent.
3. Researchers assume all responsibility for the use of materials that belong to the Institute of National Remembrance.
4. References to documents that belong to the Institute of National Remembrance must cite the Institute of National Remembrance as the owner of the original documents and include the full reference citation of the Institute of National Remembrance in the citations.

Preferred bibliographic citation: Group reference, group name, extreme dates, archive name. The owner of the original documents (IPN, ref. XXXXX)

Preferred footnote/endnote citation: Archive name, group reference, group name, extreme dates, information identifying the documents (original documents' reference; IPN, ref. XXXXX)

Acquisition Information: Purchased from the Instytut Pamięci Narodowej-Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Poland. Forms part of the Claims Conference International Holocaust Documentation Archive at the United States Holocaust Memorial Museum. This archive consists of documentation whose reproduction and/or acquisition was made possible with funding from the Conference on Jewish Material Claims against Germany.

Accruals: Accruals may have been received since this collection was first processed, see the Archives catalog at collections.ushmm.org for further information.

Custodial History

Existence and location of originals:

The original files and the copyright to them are held by the Institute of National Remembrance - Commission for the Prosecution of Crimes against the Polish Nation (Institute of National Remembrance), ul. Wotoska 7, Warsaw 02-675, Poland. Phone no. + 48 22 581 85 00.

More information about this collection and other materials in the possession of the Institute of National Remembrance, including archival finding aids from the Archives of the Institute of National Remembrance, is available at their website: <https://ipn.gov.pl>

Processing History: Aleksandra B. Borecka

Scope and Content of Collection

Contains selected records from trials at the appellate court in Kielce, 1945–1950, for crimes by the Germans and their collaborators. Prosecutions based on the Decree of August 31, 1944 (Sierpniówka) of the Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego (PKWN, Polish Committee of National Liberation), one of the world's first laws on liability for crimes of World War II. Decree also applied against former

partisans of the anti-Communist Armia Krajowa, or Home Army, whom Communism propaganda portrayed as collaborators.

System of Arrangement

Records are arranged in the original order of their acquisition from the source archive. The museum has acquired only selected records from Institute of National Remembrance (Instytut Pamięci Narodowej-Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, or IPN). More information about this collection and other materials in the possession of the Institute of National Remembrance, including archival finding aids from the Archives of the Institute of National Remembrance, is available at the website: <https://ipn.gov.pl>

Arranged by personal case files and court file numbers.

Indexing Terms

Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego.
Kielce (Poland). Sąd Apelacyjny w Kielcach--Trials, litigation, etc.
Kielce Trials, Wrocław, Poland, 1945-1950.
War crime trials--Poland--Kielce.
Trials (Political crimes and offenses)--Poland.
War criminals--Legal status, laws, etc.--Poland.
War victims--Legal status, laws, etc.--Poland.
War criminals--Government policy--Poland.
Prisoners of war—Poland--Wrocław.
Criminal justice, Administration of.
World War, 1939-1945--Destruction and pillage--Poland.
World War, 1939-1945--Atrocities--Investigations.
World War, 1939-1945--Collaborationists--Poland.
Communism--Poland--History--20th century.
Holocaust, Jewish (1939-1945)--Poland.
Poland--History--World War, 1939-1945--Trials, litigation, etc.
Kielce (Poland : Voivodeship)—History--German occupation, 1941-1944.
Kielce (Poland).
Trials.

CONTAINER LIST

Note: Inventory in Polish and English (Polish, pages 3-38; English, pages 38-72)

Polish

Reel	File	Description
1	Sygn. 375/PSAKiel/4	Maciejewska Maria Podejrzana ur. 16.01.1923r. w Częstochowie, wpisana na volkslistę w 1941r. Z akt nie wynika jasno, z czyjej inicjatywy zostało wszczęte postępowanie. Świadek Jan Kempa zeznał że podejrzana „wabiła do siebie

Żydów i oddawała ich w ręce Gestapo, co może potwierdzić Lang Jan”.

Śledztwo zawieszono zostało w dn. 19.12.1949r. z powodu nieodnalezienia podejrzanej
teczka zawiera m.in. protokoły przesłuchania świadków, korespondencję dochodzeniową, postanowienia o umorzeniu śledztwa wraz z uzasadnieniem, oraz dokumenty niemieckie na nazwisko podejrzanej, 1949.K. 48

Sygn. PSAKiel/12

Młodnicki Artur Teczka zawiera korespondencję korespondencję pomiędzy Komisją Likwidacyjną Związku Artystów Scen Polskich z Prokuraturą Sądu Apelacyjnego w Kielcach. Nie zawiera zeznań świadków, ani aktu oskarżenia. Dochodzenie umorzono ponieważ „sprawa nie nosi cech przestępstwa” W uzasadnieniu umorzenia znajduje się informacja że oskarżony w latach 1939-42 przebywał w Częstochowie gdzie m.in. „był administratorem domów stanowiących własność obywateli polskich narodowości żydowskiej”. 1949 K 6

Syg. 375/PSAKiel/15

Lichocki Marian W styczniu 1946 r. Prokuratura Sądu Specjalnego w Lublinie, ekspozytura w Radomiu, wniosła oskarżenie przeciwko Lichockiemu, podejrzanemu o to, że jako kierownik KRIPO w Ostrowcu m.in.: „brał udział w zabójstwie Stanisława Paprota”, „znęcał się nad ich rodzinami”, „brał udział w zabójstwie mężczyzny nieustalonego pochodzenia. Lichocki 8.02.1947r. został skazany na 5 lat więzienia za udział w zabójstwie Paprota i znęcanie się nad oskarżonymi i ich rodzinami. Na skutek skargi kasacyjnej wniesionej przez oskarżonego Sąd Najwyższy wyrokiem z 20.09.1947r. uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Radomiu, w uzasadnieniu pisząc że działanie oskarżonego skierowane było przeciw przestępcom pospolitym, przez co nie może być zastosowany dekret o wymiarze kary dla faszystowski – hitlerowskich zbrodniarzy, a tylko kodeks karny. Oskarżony do 1939. był kierownikiem Polskiej Policji Kryminalnej a podczas okupacji, od grudnia 1939 do stycznia 1945, był funkcjonariuszem Kryminalnej Policji „KRYPO” w stopniu sierżanta.

25.10.1949r. oficer śledczy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Ostrowcu zawiadomił że oskarżony: „idąc na rękę państwa niemieckiego działał systematycznie na szkodę ludności polskiej z terenu miasta Ostrowca i powiatu opatowskiego” „wiosna 1943r. wspólnie z żandarmerią niemiecką dokonał zabójstwa obywatela polskiego narodowości żydowskiej nazwiska nieustalonego”. Udział w zastrzeleniu potwierdzili świadkowie.

Świadek Jan Nowakowski zeznał: „W miesiącu kwietniu 1942 lub 1943 roku przyjechało do Ostrowca Gestapo z Radomia celem przeprowadzenia pacyfikacji ludności żydowskiej zamieszkałej na terenie Ostrowca. Z gestapowcami w

mordowaniu rodzin żydowskich brali udział: Lichocki Marian, Bąbel (imienia nie znam), Kaczmarek (imienia też nie znam), którzy w tym czasie pełnili służbę w policji kryminalnej w Ostrowcu. Mordowanie wyglądało w ten sposób, że z mieszkań wyprowadzano pojedynczo i rozstrzeliwano koło domu. Najwięcej osób zabitych leżało w rynku na chodnikach. Ja w tym czasie przejeżdżałem furmanką i widziałem naocznie jak Lichocki i Kaczmarek wspólnie z Niemcami rozstrzeliwali ludzi, było to w godzinach dość wczesnych rannych”
Oskarżony Lichocki przebywał w więzieniu od 9 października 1945 do 28 października 1947r. W toku śledztwa wszczętego przez Urząd Bezpieczeństwa w Ostrowcu, nie zebrano nowych dowodów upoważniających do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

Kasacja szła w kierunku skazania z Kodeksu Karnego ale śledztwo zostało umorzone. Z akt nie wynika czy podejrzany odsiedział wyrok 5 lat czy nie. Teczka zawiera: protokoły przesłuchań świadków, korespondencję dochodzeniową. 1949 K. 61

Sygn.
375/PSAKiel/19

Gajek Wincenty Podejrzany Wincenty Gajek ur. 15.05.1894r. zam. we Wrocławiu ul Traugutta 96, cieśla budowlany, 7 klas szkoły powszechnej, bez majątku, służba wojskowa w I Wojnie Światowej. Dochodzenie wszczęte na podstawie zeznania Michała Biernata z dn. 21.10.1948r.. Świadek zeznał, że Gajek będąc podczas okupacji niemieckiej członkiem straży „Obhut” (Obchód) w Kielcach, mając prawo noszenia broni działał na szkodę ludności polskiej poprzez zabieranie produktów żywnościowych a także: „... dość często robił użytek z broni palnej w stosunku do Żydów będących zamkniętych w ghetcie”. Świadek Konstanty Kornitów zeznał że podejrzany „ odznaczał się dużą gorliwością w służbie dla Niemców i [...] nawet po jej zakończeniu chodził koło ghetta i zatrzymywał osoby które donosiły tam żywność”. Wobec braku dostatecznych dowodów winy postępowanie umorzono 25 listopada 1949 r. Teczka zawiera zeznania świadków, korespondencję dochodzeniową, wnioski o umorzenie wraz z uzasadnieniem. 1948-1949 K 31.

Sygn.
375/PSAKiel/20

Mikulski Piotr ur. 27.06.1907, zam. Zwolen ul. Krzywa 7, sekretarz sądu w Zwoleniu, 6 klas gimnazjum, nie służył w wojsku.

Postępowanie wszczęte na skutek zeznania Chaima Frydmana zam. we Wrocławiu ul. Stalina 12 m 5 zawiadamiającego, że w Zwoleniu pow. radomski mieszka Piotr Mikulski, sekretarz Sądu Grodzkiego który za czasów okupacji pomagał Niemcom wysiedlać Żydów „ w czasie jednej z łapanek gonił za szewcem Honigsmanem i zastrzelił go, zabierając mu skóry. Także miał obiecać ukryć całą rodzinę Trajmanów (krawców), zabrał od nich ruchomości i złoto a później naprowadził do miejsca ich

ukrycia żandarmerię niemiecką która tych żydów zastrzeliła". Wg zeznań świadka Majera Birenbauma „Piotr Mikulski nie brał udziału w łapanekach , nie chodził na odwet do ghetta żydowskiego i nie jest prawdą że gonił on żyda Honigsmana ze skórami a później go zastrzelił” a także „żona Mikulskiego 2 dziewczynki Trajmana przetrzymała przez noc na 29.09.1942, to jest noc wysiedlania żydów ze Zwolenia a następnego dnia Mikulska dowiedziała się że Trajman został zabrany do Majdanka i pozostali Żydzi w Zwoleniu oraz Milicja Żydowska nie chciała się zaopiekować dziećmi Trajana, dzieciom tym kazała wyjść ze swego domu gdyż dłużej u niej nie mogą być, bowiem sąsiedzi mówili że Mikulska przechowuje dzieci żydowskie i te 2 dziewczynki wyszły z domu Mikulskiej. Chodziły one po Zwoleniu, żydzi nie chcieli się nimi zaopiekować ani też nikt z Polaków i same poszły do znajomych żandarmów zwoleńskich, którzy u ojca szyli sobie ubrania, by żandarmi dali im furmankę i odesłali do ojca do Garbatki. Żandarmi furmanki nie dali i Trajmanówny zastrzelili” Wg ustaleń Stefana Wilka, Komendanta Posterunku MO w Zwoleniu z dn. 17.06.1949 „rodzina Mikulskiego była wrogo ustosunkowana do Narodowości Żydowskiej” ale „ stwierdzić nie można ażeby Mikulski Piotr wydawał z własnych rąk Narodowość Żydowską Niemcom”

Większości powołanych przez Frydmana świadków nie udało się przesłuchać ze względu na nieobecność w Polsce, a przesłuchani nie potwierdzali postawionych Mikulskiemu zarzutów.

Wobec braku dowodów i podejrzenia że złożenie doniesienia jest zemstą za niepomyślne załatwienie spraw dot. majątku Frydmana za co Frydman winił sekretarza Mikulskiego, dochodzenie umorzono 31 października 1949r. Dodatkową okolicznością była niemożność przesłuchania Frydmana wynikająca ze zmiany miejsca zamieszkania. 1948-1949 K 46

Nowakowski Józef ur. 1925r. w Szydłowcu, szewc właściciel tartaku, 1 morga ziemi, dom 10 izb, skazany w 1928r. na 4 lata więzienia za pobicie. Postępowanie wszczęte na skutek doniesienia które wniósł w dn. 15.01.1948r. Jan Basek, członek ORMO, że podejrzany podczas okupacji „ dokonał zabójstwa dwóch obywateli polskich narodowości żydowskiej” Podejrzany udzielał schronienia Żydom, ale nie jest jasne czy przyjmował za to wynagrodzenie. Podstawę zarzutów stanowiły przypuszczenie, że środki na zakup tartaka którego właścicielem był podejrzany pochodziły ze zbrodni dokonanej na Żydach. Nowakowski tartak kupił od Żyda. Świadek Marcin Matyszczak zeznał że od nieznanymi ludźmi na targu słyszał że: „Nowakowski wypędził ich od siebie z domu i żydów tych w lesie skarżyskim zabili partyzanci na czym Nowakowski Józef dużo skorzystał. Świadek Aleksander Magierowski zeznał że Nowakowski przez ok. tydzień ukrywał 2 Żydówki, które po

Sygn.
375/PSAKiel/24

tygodniu poprosiły o odprowadzenie do Wierzbnika, gdzie przebywała grupa ludności żydowskiej, w tym ich rodzina. Świadek odprowadził te dwie kobiety, adresu nie pamięta jak również czy był to rok 1942 czy 1943. Dochodzenie umorzono. 1949. K. 40.

Sygn 375/PSAKiel/25

Czechowski Piotr i Czechowski Władysław podejrzani o zamordowanie Żydów, uciekinierów z getta kieleckiego. Podejrzany Piotr Czechowski ur. 20.06.1897r. zam. w gminie Rębów pow. kielecki, 3 oddziały szkoły powszechnej, pochodzenie chłopskie, bezpartyjny, nie służył w wojsku, posiada 8 ha ziemi ornej i 4 ha lasu. Władysław Czechowski ur. 14.07.1904r. zam. Szumski, wyksz. 4 oddziały szkoły powszechnej, bezpartyjny, 2,5 ha ziemi oraz sklep spożywczy, służba wojskowa w 6 Pułku Ułanów w Stanisławowie. Doniesienie złożone do Komendy Powiatowej MO w Opatowie dotyczące podejrzenia Piotra Czechowskiego o to że zabił kilku Żydów w glinkach od których uprzednio zabrał złoto. W toku śledztwa ustalono że była to najprawdopodobniej rodzina Frydermanów. Świadek Józef Pyrlak zeznał, że wyprowadził 2 Żydów z Szumska w kierunku Chmielnika za co otrzymał 700zł. Świadek Józef Suchojad, sołtys Szumska zeznał że żona Władysława, Czechowska Leokadia w 1942r. odkryła w swoim ogrodzie kryjówkę zamieszkaną przez Żydów. Kazała im opuścić ogród. Kiedy zwlekali poszła po pomoc do sołtysa, który kazał Żydom opuścić teren gromady. Żydzi oświadczyli że u Władysława Czechowskiego mają majątek i Czechowska miała ich trzymać u siebie a teraz wygania. Śledztwo zostało umorzone 29 sierpnia 1949r. z braku dowodów, przy czym, nie została ustalona tożsamość mężczyzny którego zwłoki, będące w stanie rozkładu znaleziono w miejscu zakopania zamordowanych Żydów. 1945-1946 K 26

Sygn.
375/PSAKiel/26

Kurzak Antoni podejrzany o to że jesienią 1944r. wydał żołnierza radzieckiego uciekającego z niewoli w ręce żandarmerii niemieckich, w wyniku czego został rozstrzelany. Kurzak Antoni 38lat, zam. Cynków gmina Rudnik Wielki stolarz-rolnik, wykształcenie 4 kl. szkoły powszechnej, służył w 3 Pułku Ułanów w Tarnowskich Górach Maria Kurzak zeznała, że mężczyzna został znaleziony w stajni, wcześniej okradł jej mieszkanie. Uciekał w pole ale został ujęty przez mieszkańców wsi, odstawiony do sołtysa i przez niego oddany w ręce żandarmerii niemieckiej. Mężczyzna ubrany w cywilne ubranie, mówiący po rosyjsku, wg świadków Ukrainiec spod Lwowa. Oskarżenie oparte głównie a zeznaniach Heleny Duda odbywającej karę 9 lat więzienia za „zgładzenie męża rękami partyzantów”. Doniesienie o jej winie złożył Antoni Kurzak. Dochodzenie umorzono 14.01.1950r. w uzasadnieniu napisano, że doprowadzony do żandarmerii mężczyzna był pospolitym przestępcą a doprowadzający działali w interesie

publicznym i prywatnym i nie podlegają ściganiu z dekretu z 31.08.1944r. 1949-1950 K 50.

Sygn. 375PSAKiel/31

Zmysło Maria ur. 28.05.1902 zam. Sierakowo gm. Kobylnica pow. Słupsk, nie kształcona podejrzana o udział w zamordowaniu ukrywającego się u niej Żyda. Andrzej Wrześniak zeznał że Zmysło mu opowiadała że „w czasie okupacji hitlerowskiej przechowywała żyda, który wychowywał jej dzieci następnie dom w/w został spalony, więc żyd który był u w/w poinformował ją aby poszła do miejscowości w której zamieszkiwał i starała się o jego dom, więc ta uczyniła to że dom został jej przyznany. Więc objęła dom po w/w do którego zabrała i żyda. Po niedługim czasie ten upomniał się aby w/w dawała mu jeść lecz ta mówiła za co ja ci jeść będę dawała, tyś mi dużo dawał? i złapała kija i zbiła go następnie przyszło dwóch mężczyzn i zabili w/w żyda lecz za czyją namową tego nie wiem” Podejrzana zeznała, że przez pół roku przechowywała Żyda, który w momencie wkroczenia Armii Czerwonej dołączył do niej i odszedł. Więcej go nie widziała. Mieszkała wówczas we wsi Trzebinia pow. Busko woj. kieleckie. Żyd ów, wg jej zeznań, mieszkał do 1939 roku w Obłokoniu pow. Busko, gdzie miał dom i 5 mórg ziemi. Świadek Helena Opozda, córka podejrzanej zeznała, że po spaleniu domu Marii Zmysło ta zamieszkała w domu należącym do tego Żyda. Dochodzenie umorzono 18 sierpnia 1950r. w uzasadnieniu napisano że zeznania wg których podejrzana wzięta udział w zabójstwie są wersją zasłyszaną i nie ma na to dowodów. Teczka zawiera wniosek o przekazanie akt dochodzeniowych w sprawie przeciwko Andrzejowi Wrześniakowi podejrzanemu z dekretu 3.08.1944 o przestępstwo popełnione we wsi Trzebinia, pow. Busko woj. kieleckie. 1949-1950, K 30.

Pakuła Jan (w większości dokumentów Pucuła) ur. 21.04.1911r. zam. Ożarów ul. Kolejowa 58, młynarz, wykształcenie 5 oddziałów szkoły powszechnej. Sprawa wszczęta na podstawie anonimów. Oskarżony o to że w czasie okupacji, pracując we młynie u Władysława Suska, volksdeutscha, przyczynił się do wydania żandarmom niemieckim Żyda, a także dwóch kobiet narodowości żydowskiej, które zostały rozstrzelane. Także o to że znęcał się nad Żydami we młynie, bił ich i „obrzynał i m brody”. Oskarżonemu zarzucono także wyrzucenie dziecka żydowskiego, które ponoć miał przechowywać. Świadek Józef Lasota zeznał, że oskarżony był zamieszany w zatrzymanie i pobicie Żyda, wydania go żandarmom /k 7/ jak również przywłaszczenie sobie rzeczy należących do Żydów. Świadek Stanisław Kwiecień zeznał na temat okoliczności zastrzelenia dwóch kobiet żydowskich latem 1944r. w Ożarowie przez żandarmów niemieckich /k 49/. Świadek Aleksander Bajek w

Sygn.
375/PSAKiel/38

zeznaniu opisał okoliczności znalezienia na polu dziecka żydowskiego, ok. 5 miesięcznego niemowlęcia, porzuconego po wysiedleniu Żydów z Ożarowa latem 1944r. Świadek słyszał strzały na cmentarzu żydowskim, „dowiedziałem się wówczas od ludzi o czym powszechnie mówiono, że dzieciak ten został zastrzelony przez Niemców” Z zeznań świadków nie wynika „kto faktycznie dziecko to miał i następnie oddał je w ręce żandarmerii niemieckiej”. Wg świadka Stanisława Lasoty „Jan Pucuła mówił, że dziecko było u Stanisława Kwietnia, a tymczasem jak się okazało było u Pucuły”. Dochodzenie umorzono z braku dowodów i nieustalenia że Pucuła działał na szkodę ludności polskiej i brak jest dowodów w dn.

17.05.1950r. Teczka zawiera doniesienie na Pucułę, zeznania świadków i podejrzanego, list „do Janka” podpisany „Bolek”, zaświadczenie o zatrudnieniu we młynie Victoria w okresie listopad 1942 – lipiec 1944 wystawione na prośbę podejrzanego, prośbę żony skierowaną do Wydziału Śledczego o przyspieszenie śledztwa, wnioski o doprowadzenie podejrzanego, postanowienie o tymczasowym aresztowaniu, wnioski o przedłużenie aresztu pokwitowanie odbioru decyzji o przedłużeniu aresztu, nakaz zwolnienia z aresztu, wnioski o umorzenie śledztwa wraz z uzasadnieniem.

Zawiera także zapytanie Wojewody Kieleckiego z dnia 10.02.1927r. skierowane do Urzędu Prokuratorskiego w Kielcach, w sprawie b. sejmikowego lekarza weterynarii oskarżonego o wydawanie nielegalnych świadectw na wywóz gęsi z Chęcini.

1949-1950 K 67

Szczypiorkowski Teodor. Oskarżony ur. 9.08.1920r. w Częstochowie, rolnik, wykształcenie 7 oddziałów szkoły powszechnej i 3 lata doksztalcącej, bez majątku. Wszczęte na wniosek Prokuratury Sądu Apelacyjnego w Kielcach. Oskarżony, były funkcjonariusz P.P. z okresu okupacji wniósł w 1947 r. podanie o rehabilitację do Komisji Rehabilitacyjno – Kwalifikacyjnej przy Prezydium Rady Ministrów. W toku przeprowadzonych wywiadów w miejscach służby „jedyne Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Częstochowie podał, że Szczypiorkowski dopuszczał się bicia ludności żydowskiej w ghetcie i wyjeżdżał na obławy przeciw partyzantom” a także „wspólnie z innymi funkcjonariuszami policji granatowej w czasie patrolu w dzielnicy Zawodzie obok cmentarza żydowskiego brał udział w zatrzymaniu nieznanego osobnika i gdy ten zaczął uciekać wówczas wszyscy obecni strzelali do wspomnianego osobnika raniąc go a następnie wydali w ręce władz niemieckich”. Relacja funkcjonariusza MO Komendy Miasta w Częstochowie” ani ludność polska ani Komitet Żydowski żadnych zarzutów przeciwko Szczypiorkowskiemu nie wnoszą, należy śledztwo umorzyć”. Dochodzenie umorzono 11 listopada 1949r. Teczka zawiera pismo z Nadzoru

Sygn.
375/PSAKiel/49

Prokuratorskiego Ministerstwa Sprawiedliwości przekazujące akta Szczypiorskiego z Komisji Rehabilitacyjno – Kwalifikacyjnej do Sądu Apelacyjnego ze względu na stwierdzenie w czynach podejrzanego cech przestępstwa objętego ściganiem na z dekr. z 31.08.1944r., zeznania świadka, podejrzanego, korespondencję dochodzeniową.
1949. K. 11.

Sygn.
375/PSAKiel/52

Rosenbaum Noach ur. 16.01.1905r. w Radomiu, s. Tanchuma i Estery z d. Gruen, zamieszkały w USA. Podejrzany o to, że jako kapo w obozach koncentracyjnych w Radomiu i Vetlingen rzekomo znęcał się nad więźniami maltretując ich a ponadto wspólnie z niemieckim komendantem obozu sprzedawał przydziały żywnościowe więźniów. Sprawa zainicjowana pismem Nadzoru Prokuratorskiego Ministerstwa Sprawiedliwości RP z dn. 6.08.1949, nakazującym Prokuraturze Sądu Apelacyjnego w Kielcach wszczęcie śledztwa. Nie znaleziono świadków którzy potwierdziliby działalność podejrzanego w Veitlingen. Zeznanie Marii Nadel opisuje działalność podejrzanego w czasie gdy pełnił funkcję magazyniera żywnościowego w obozie pracy przy ul. Szkolnej w Radomiu (listopad 1949). Do jej obowiązków należało prowadzenie księgi zaopatrzenia obozu w produkty żywnościowe. „niejednokrotnie sprawdzałam księgę prowadzoną przez Rosenbauma i przekonałam się że nie wydawał on z kuchni tyle produktów ile zapisywał” Zeznała też że Rosenbaum nosił czapkę milicjanta żydowskiego ale nie miał kontaktu ze współwięźniami. Zeznanie zawiera też informacje dot. likwidacji w sierpniu 1944r. obozu pracy przy ul. Szkolnej w Radomiu. Świadek Boruch Zylbersztak, więzień obozu pracy zeznał: „ nie słyszałem o tym żeby Rosenbaum okradał nas z przydziałów żywnościowych i by te przydziały sprzedawał”. Świadek w 1945 r. zetnął się jakimś Żydem (nazwiska nie pamięta) który mówił mu że Rosenbaum był kapo w Veitlingen ale o działalności Rosenbauma w tym charakterze nic nie mówił. Dina Winder (po wysiedleniu większości Żydów z getta w Radomiu w sierpniu 1942r. przeniesiona do obozu pracy przy ul. Szkolnej) zeznała że „ wypadki bicia przez Rosenbauma ludzi upominających się o większe przydziały były bardzo częste”. Teczka zawiera pismo do prokuratury w Kielcach nakazujące wszczęcie śledztwa, zeznania świadków, korespondencję dochodzeniową, pismo z dn. 20.01.1950r. do Prokuratury w Kielcach zawiadamiające że zebrany w toku śledztwa materiał obciążający przekazany został w odpisie do Policji Państwa Izrael, wobec tego, że Rosenbaum został zatrzymany w Tel-Aviv jako podejrzan o współpracę z Niemcami, korespondencje prokurator prowadzącej z Żydowskim Instytutem Historycznym przy Centralnym Komitecie Żydów Polskich w Warszawie oraz Wojewódzkim Komitecie Żydowskim w Łodzi. dot.

poszukiwania świadków. Pismo ze Związku Bojowników o Wolność i Demokrację Oddział w Radomiu zawiadamiające że jedyny członek związku Den Józef który znał Rosenbauma z Radomia stwierdza że na terenie Radomia zachowywał się nienagannie. O późniejszej jego działalności nie wie nic. Postępowanie zawieszono 19.12.1943r. ze względu na pobyt podejrzanego poza Polską.
1949 K 36.

Wystrychowski Jan ur. 9.03.1910r. w Żarkach, pow. Zawiercie, 6 klas szkoły powszechnej, właściciel 6 ha ziemi ornej oraz zabudowań gospodarczych, służba wojskowa w 27 p.p. Częstochowa – Sosnowiec, podejrzany o to że latem 1943r. w Żarkach wydał w ręce żandarmerii niemieckiej rodzinę Sruła Szyji Markowicza oraz samego Sruła który został zastrzelony. Wszczęte po złożeniu doniesienia przez Szlamę Kalkopfa który oskarżył Wystrychowskiego o to, że namówił Markowicza by żonę i dwoje dzieci, oszczędzonych z wysiedlenia Żydów z Żarek w lipcu 1943r. i majątek przechował u siebie, po czym ich wydał a majątek zagarnął W skład pozostawionego majątku wchodzić miały 4 maszyny z fabryki Kalkopfa. Markowicz pojechał do łagru z którego po 10 miesiącach zbiegł. Wg Kalkopfa, Markowicz udał się do domu Wystrychowskiego który kazał mu się ukryć na strychu, po czym zawiadomił żandarmerię która Markowicza na miejscu zastrzeliła. Władysław Białas zeznał, że słyszał że Markowicz został zastrzelony w Żarkach ale u kogo nie wie. Stanisław Ziaja słyszał od ludzi, że Markowicz został zastrzelony przez żandarmerię niemiecką „a co do rodziny Markowicza to rodziny już w Żarkach nie było bo była wysiedlona przed półrokiem” oraz „ że nigdy nie mówił do Kalkopfa że widział u Wystrychowskiego maszyny z fabryki Kalkopfa i nigdy u Wystrychowskiego nie był. Podejrzany nie przyznał się do winy. Zeznał że rodzina Markowicza została zabrana do getta tj. do domu do którego zbierali Żydów i co sie z nimi dalej stało tego nie wie. Maszyn Markiewicza nie przechowywał, z tego co wie były u szwagra Markiewicza, Kalkopfa. Biżuterię i ubrania rodzina Markowicza zabrała do getta. Markowicz natomiast, przybył do Żarek w 1944r. i ukrył się na strychu o czym podejrzany nie wiedział Wcześniej rano przyszli żandarmi do jego domu i powiedzieli że u niego jest Żyd. Kazali podejrzanemu pokazać gdzie ma jakieś strychy i na jednym z nich znaleźli Markowicza ukrytego w słomie, gdzie do zastrzelili na miejscu a ciało wyrzucili na podwórko. Wacław Wolski zeznał że rodzina Markowicza „w czasie wysiedlenia Żydów w czerwcu 1943 około 24 wiedziałem że takowa mieszkała w budynku w którym obecnie mieści się internat t.zn. w Ghetcie, ponieważ resztki żydów zostali tam przez Niemców ulokowani. Jak zostali wywiezieni i przez kogo względnie kiedy nie wiem, wiem tylko że zostali wywiezieni

Sygn.
375/PSAKiel/54

gdzieś koło Radomia lecz czy cała rodzina Markowiczów została wywieziona tego również nie wiem”
Kazimierz Mikołajczyk zeznał że żandarm Szubert powiedział mu że „strażacy pełniący służbę na wieży w Żarkach zauważyli że na plac Wystrychowskiego wszedł Żyd i dlatego też zameldowali o tym na żandarmerii więc poszliśmy i żyda tego zabiliśmy na strychu”
Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów
12.01.1950r.
1949 K. 29.

Cabaj Jan podejrzany o wydanie w ręce władz niemieckich w okresie okupacji obywatela polskiego narodowości żydowskiej nieustalonego nazwiska, postępowanie wszczęte na skutek anonimu oskarżającego Cabaja o wydanie Żyda oraz doniesienia podpisanego Tytus Głuszc, złożonego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Kielcach, będącego zażaleniem na Powiatowy Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Pińczowie, który mimo wcześniejszego doniesienia na Jana Cabaja nie wszczął dochodzenia. Podejrzany był sołtysiem gromady Kobiela gmina Opatowice przez 14 lat przed wybuchem wojny aż do marca 1943r. Powołani świadkowie (Kudła Walenty, Makuch Jan, Zuwała Ludwik, Andruszczyk Antoni, Sasak Antoni,) zeznali że był dobrym sołtysiem o czym świadczy że był trzykrotnie wybierany na nową kadencję, wykonywał polecenia Zarządu Gminy, żadnej gorliwości do współpracy z Niemcami nie wykazywał. Dochodzenie przeprowadzone w celu odnalezienia Tytusa Głuszcza nie przyniosło rezultatów. Według wywiadowcy Antoniego Wacheckiego, w toku przeprowadzonego dochodzenia ustalono, że pismo podpisane Tytus Głuszc jest najprawdopodobniej anonimem napisanym w wyniku jakichś nieporozumień osobistych. Podejrzenie padło na Stanisławę Kopeć, żonę Józefa Kopcia, odbywającego karę więzienia. W 1949 r. Kopeć napisał anonim na oskarżający Franciszka Mikołajczyka także z Kobieli, o wydanie Niemcom Żydów ukrywających się na terenie gm. Opatowice. Na świadka podał Jana Cabaja, który swoimi zeznaniami obciążył także Józefa Kopcia. W rezultacie Kopeć i Mikołajczyk zostali skazani na karę więzienia. Przypuszczalnie żona Kopcia w akcie zemsty napisała anonim oskarżający Cabaja. W celu ustalenia autora anonimu zarządzo pobranie próbek pisma od mieszkańców Kobieli. Wniosek o umorzenie z braku dowodów winy 27 czerwca 1950,
1950 K. 49. (w tym 35 zapisanych jednostronnie)

Sygn.
375/PSAKiel/66

Winiarski Józef ur. 22.03.1911r. we wsi Majdan gm. Szydłowiec, wykształcenie 7 oddz. szkoły powszechnej, bez majątku, Referent Ochrony Rynku Centrali Mięsnej w Kielcach. Podejrzany o zamordowanie dwóch z trzech ukrywających się

w 1943r. u Marianny Stopa, Żydów, zamieszkałej w Majdanowie gmina Łazy. Trzeci Żyd ranny zdołał zbiec i powiadomił o zajściu posterunek Granatowej Policji, w wyniku czego żandarmeria niemiecka przybyła do domu Stopy i zastrzeliła ją i ocalałego wcześniej Żyda. Śledztwo wszczęte na podstawie zeznania Antoniego Szklarskiego, którego do złożenia nakłonił Tadeusz Gwarek, członek ORMO. Szklarski zeznał, że Winiarski który podczas okupacji kierował bandą dokonującą napadów rabunkowych Marianna Stopa w 1943 r. przechowywała w swoim domu 3 Żydów. Wg świadka, czując lęk przed dalszym ukrywaniem Żydów zwierzyła się Winiarskiemu, który był jej sąsiadem a ten wraz ze swoją bandą przebył i zastrzelił 2 Żydów. Trzeci uciekł i zawiadomił Granatową Policję na skutek czego, przybyli niemieccy żandarmi zastrzelili Mariannę Stopa i ocalałego Żyda. Świadców Antoni, Piotr i Stanisław Sokołowski, Antoni Mróz, Stanisław Stopa, potwierdzają ukrywaną pod szyldem partyzantki, bandycką działalność podejrzanego. Świadek Ludwik Adamczyk „wiadomym mi jest że Winiarski Józef był w partyzantce w czasie okupacji był komendantem placówki pod pseudonimem Nieubłagany, który to dokonywał ze swymi ludźmi napadów rabunkowych w miejscowości Ciechoćławice” (k. 7). Świadców Stanisława Winiarska i Władysława Polak opisali napady których byli ofiarami, nie rozpoznali jednak członków bandy. Ogólnie wszyscy świadkowie potwierdzają że ukrywających się u Stopy dwóch Żydów zabiła banda, a trzeciego i ją samą żandarmeria niemiecka. Umorzono z braku dowodów winy.

1949-1950 K. 56. (w tym 36 zapisanych jednostronnie)

Sygn.
375/PSAKiel/67

Szłęczak (Ślęczak) Wincenty i inni ur. 16.01.1904 w Krasicach, pow. częstochowski, wykształcenie 3 klasy szkoły powszechnej, 7 ha ziemi, służył w 27 pułku piechoty Częstochowa, Brzeg podejrzany wraz z Józefem Michalakiem i Stefanem Kowalczykiem o to że w okresie okupacji w dacie bliżej nie ustalonej we wsi Chrapoń, gm. Wancierzów, pow. częstochowski wzięli udział w zabójstwie Moszka Wolfowicza. Postępowanie wszczęte na wniosek Abrama Wolfowicza zgłaszającego do Okręgowego Komitetu Żydowskiego w Częstochowie zawiadomienie że wg mieszkańców wsi Chrapoń, jego kuzyn Moszek Wolfowicz, ukrywający się u Wincentego Szlęczaka, Michalika i Kowalczyka, został przez nich zamordowany.

Michalak Józef zaprzeczył jakoby przechowywał Wolfowicza podczas wojny. Kowalczyk Stefan [ur. 25.06.1925r. w Zawadzie gm Wancierzów, 7 kl. szk powszechnej, rolnik, 4ha] zaprzeczył udziałowi w morderstwie Wolfowicza, potwierdza natomiast że w 1942r. przyszli do nich Żydzi (pięciu) i przechowywali się u nich w stodole. Pomiędzy nimi był Wolfowicz. Dochodzenie umorzono 29.04.1950r. z braku dowodów

Jednocześnie z uwagi na zeznania niektórych świadków zaszło podejrzenie że w zabójstwo oraz ograbienie ukrywających się u Ślężaka Żydów zamieszani są Edward Kula i Józef Kasprzyk, przeciw którym zaleca się wszcząć śledztwo, jako podejrzanym Teczka zawiera Pismo Okręgowego Komitetu Żydowskiego w Częstochowie, List Abrama Wolfowicza do Okręgowego Komitetu Żydowskiego w Częstochowie, zeznania świadków i podejrzanych, podanie Abrama Wolfowicza o pozwolenie na ekshumację zwłok Moszka Wolfowicza, protokół konfrontacji świadków A. Wolfowicza i Stafana Będkowskiego (Protokół stawienia do oczów), protokół ekshumacji, protokół ekshumacji, sekcji i oględzin zwłok (08.03.1950), wniosek o umorzenie śledztwa wraz z uzasadnieniem. 1950. K. 52. (w tym 20 zapisanych jednostronnie)

Sygn.
375/PSAKiel/69

Bernacik Katarzyna ur. 3 października 1899, analfabetka, bez majątku podejrzana o współpracę z gestapo i wydanie blisko 1000 Polaków i Żydów z Garbatki w ręce gestapo sprawa zainicjowana skargą i zawiadomieniem o współpracy z gestapo na szkodę Państwa Polskiego, złożoną przez Stanisława Bernacika z Garbarki podpisaną przez 63 świadków świadkowie potwierdzają współpracę z Niemcami podejrzanej, jej męża i dwóch synów
mąż podejrzanej Szczepan Bernacik został zastrzelony w Garbatce przez organizację podziemną. Świadek Twardowski zeznał że na „gospodarstwie po Bernacikach obecnie siedzi Stanisław Bernacik i ona obecnie stara się majątek po mężu pozostający w posiadaniu Stanisława Bernacika odebrać mu” (k.20) Sąd Grodzki w Zwoleniu w piśmie z dn..07.12.1949r. zawiadamia że podejrzana prowadzi sprawę o stwierdzenie praw spadku po pierwszym mężu Kazimierzu Bernaciku (k.46).Teczka zawiera doniesienie St. Bernacika, zeznania świadków i podejrzanej, brak wniosku o umorzenie. 1949-1951 K. 53.

Szypulska Eugenia ur. 17.06.1915r. w Białogórze, poch. inteligencja pracująca, 5 klas gimnazjum, posiada 17% udziału w domu. Podejrzana wraz z siostrami (Zuzanną Zakrzewską, Aliną Skiba) o bliskie stosunki z Niemcami oraz o wymuszanie i kradzieże na Żydach
Arendarska Franciszka zeznała, że oskarżona chwaliła się jej że poszła do sklepu Żyda Baranowskiego z gestapowcem i poprosiła o piecyk za który chciała zapłacić cenę przedwojenną, a gdy właściciel odmówił, został przez tego gestapowca pobity (k. 13)
Gałka Jadwiga zeznała w sprawie piecyka zabranego Baranowskiemu „gdy ja się zapytałam ile za niego zapłaciła, powiedziała mi że nic nie dała, że tylko wyrznęła żyda kilka razy w łeb i zabrała piecyk” (k. 23). Kwiecień Antoni zeznał „w 1942r. kiedy Niemcy zaczęli usuwać Żydów z mieszkań

widziałem jak Zuzanna Zakrzewska niosła skradzioną od jednego domu żydowskiego maszynę do szycia” (k. 15). Pietrzykowska Józefa zeznała, że widziała jak Szykulska z siostrą wiozły meble pożydowskie z getta. Arendarska zeznała że siostry nic nie posiadały przed wojną a podczas okupacji złożyły w Kielcach 2 sklepy, które po wojnie nadal miały. 1949-1950 K. 96 (ok. połowa zapisanych jednostronnie)

Sygn. 375/PSAKiel/
74-74a

Sygn. 375/PSAKiel/
81-part I

2

Sygn.
375/PSAKiel/81-part
II

Szypulska Eugenia ur. 17.06.1915r. w Białogórze, poch. inteligencja pracująca, 5 klas gimnazjum, posiada 17% udziału w domu. Podejrzana wraz z siostrami (Zuzanną Zakrzewską, Aliną Skiba) o bliskie stosunki z Niemcami oraz o wymuszanie i kradzieże na Żydach
Arendarska Franciszka zeznała, że oskarżona chwaliła się jej że poszła do sklepu Żyda Baranowskiego z gestapowcem i poprosiła o piecyk za który chciała zapłacić cenę przedwojenną, a gdy właściciel odmówił, został przez tego gestapowca pobity (k. 13)
Gałka Jadwiga zeznała w sprawie piecyka zabranego Baranowskiemu „gdy ja się zapytałam ile za niego zapłaciła, powiedziała mi że nic nie dała, że tylko wyrznęła żyda kilka

razy w łeb i zabrała piecyk” (k. 23). Kwiecień Antoni zeznał „w 1942r. kiedy Niemcy zaczęli usuwać Żydów z mieszkań widziałem jak Zuzanna Zakrzewska niosła skradzioną od jednego domu żydowskiego maszynę do szycia” (k. 15). Pietrzykowska Józefa zeznała, że widziała jak Szykulska z siostrą wiozły meble pożydowskie z getta. Arendarska zeznała że siostry nic nie posiadały przed wojną a podczas okupacji złożyły w Kielcach 2 sklepy, które po wojnie nadal miały. 1949-1950 K. 96 (ok. połowa zapisanych jednostronnie)

Sygn.
375/PSAKiel/86

Nowak Henryk ur. w Milicy 5.11.1920r. zam. Bugaj, gm. Bliżyn, chłop, 4 klasy szkoły powszechnej, ślusarz, 2 ha ziemi, karany 2 tygodniami aresztu za pobicie, podejrzany o zabójstwo 2 Żydów nieustalonej tożsamości w kwietniu 1944r. Zainicjowane przez zameldowanie złożone przez Bronisława Jedlińskiego. W pobliżu wsi Bliżyn znaleziono zwłoki dwóch Żydów. Jedliński prowadził procesy majątkowe przeciwko Nowakowi i innym członkom jego rodziny. Oświadczenie Zofii Zep że jesienią 1943 r. została obrabowana przez Nowaka z bronią w ręku. Akta zawierają relację kpr. Putrzaka Józefa, komendanta Posterunku MO w Bliżynie z przeprowadzonego w sprawie Nowaka wywiadu, dotyczącą „wyjmowania zabitym żydom złotych zębów” (k. 32). Dochodzenie umorzono z braku dowodów 1949-1950 K. 102. (połowa zapisanych dwustronnie)

Sygn.
375/PSAKiel/91

Anzorge Bolesław i Maria podejrzani o to, że w czasie okupacji złożyli doniesienie na Antoniego Sikorę i Zdzisława Barynia, wskutek czego byli oni prześladowani, a Baryń został wywieziony do obozu gdzie zginął. Maria Anzorge ponadto miała brać udział w rabowaniu sklepów żydowskich w latach 1939-41. Dochodzenie wszczęte na wniosek Antoniego Sikory. Podczas śledztwa nie znaleziono dowodów winy, wykazało natomiast że Sikora miał zatarg z rodziną Anzorge i został przez nich podany do sądu o zniesławienie. 1949-1950. K. 39.

Sygn.
375/PSAKiel/93

Witkowski Piotr podejrzany wraz z Franciszką Wiewiórą, sołtysem gromady Suliszów o udział w obławie na ukrywających się na terenie wsi Żydów. Zainicjowane notatką informacyjną ref. Grzeszczaka. Świadek Zalikowski zeznał, że brat podejrzanego Mieczysław Witkowski opowiedział mu że Piotr Witkowski „ruszył za jednym Żydem w pogon. Gonił za nim ok. 2 km., złapał go, Żyd bronił się, podał na Witkowskim spodnie, jednak Witkowski oddał go do zarządzających obławę”/k.3/. Komendant Posterunku MO w Piotrowicach Kwiatkowski ustalił że „przesłuchany w charakterze świadka Hond Roman stwierdził że całą obławę na Żydów organizował Kuśmierczyk Karol przy udziale innych, nie znanych konfidentów” /k. 27/ Kuśmierczyk był Ślązakiem, pracował w

magistracie niemieckim w Chmielniku i w końcu 1944r. został podejrzany o dwustronną pracę, został aresztowany i przez żandarmerię niemiecką rozstrzelany w lasach lisowskich. Podejrzany Wiewióra, opisał okoliczności obławy na Żydów ukrywających się w okolicy. Pojmani Żydzi zostali wywiezieni do Chmielnika i rozstrzelani. Świadkowie potwierdzają obławę ale różnią się znacznie co do szczegółów jak również czynnego udziału polskich mieszkańców Suliszowa w obławie. Z zeznań wynika, że obława mogła być wynikiem wcześniejszych aresztowań członków organizacji podziemnej z Suliszowa co spowodowało represje wymierzone w całą gromadę /k.35/. Umorzone z braku dowodów winy. 1959-1950. K. 48.

Góra Stefan oskarżony o udział w zabójstwie milicjanta Hynka oraz udział w zabójstwie 5 Żydów. kopalni w Goździelinie. Śledztwo wszczęte na podstawie anonimu. Większość zeznań nieczytelnych. Śledztwo umorzone z braku dowodów winy. 1949-1950.

Sygn.
375/PSAKiel/97

Kotula Mikołaj oskarżony o to że podczas okupacji jako członek straży przemysłowej Werksselmtton brał udział w zabójstwach obywateli polskich narodowości żydowskiej zatrudnionych w fabryce amunicji. Brak zeznań świadków. Umorzone z braku dowodów winy. 1949-1950 K. 11.

Sygn.
375/PSAKiel/104

Sadkowski Mieczysław podejrzany o wskazanie policji niemieckiej w Kielcach Andrzeja Wasiaka i nieustalonego nazwiska Żyda jako zajmujących się działalnością polityczną. Śledztwo umorzono z powodu śmierci podejrzanego. 1949-1950. K. 21.

Sygn. 375/PSAKiel/
108a

Dulny Aleksander oskarżony o to że jesienią 1944r. na terenie gminy Bodzechów pow. Opatów ujął 2 kobiety poch. żydowskiego i oddał je w ręce władz niemieckich. Wszczęte po doniesieniu złożonym przez Szamę Kudłowicza z Ostrowca złożonym do prokuratury wg którego Dulny doprowadził 2 dziewczyny do sołtysa, zmuszając go do zameldowania Niemcom, „ za co ob. Dulny został wynagrodzony przez Niemców po 1 kg cukru od głowy” /k.3/. Oskarżony zeznał, że „w swoim czasie przechowywał ok. 30 osób narodowości żydowskiej” /k.8/. Świadek Kitowski zeznał, że Dulny odwiózł na polecenie sołtysa gromady Sodół Żydówkę do Ostrowca ale nie wydał jej gestapo tylko puścił wolno. Żydówka była u niego w mieszkaniu po zajęciu dostała chleb i odeszła. Co się z nią dalej stało świadek nie wie. Śledztwo umorzono, z powodu nieustalenia by podejrzany wydał Żydów w ręce gestapo. 1949-1950. K. 25.

Sygn.
375/PSAKiel/110

Bernacik Stefan podejrzany m.in. o to że wydał władzy

Sygn.
375/PSAKiel/114

niemieckiej obywateli żydowskich których u siebie przechowywał oraz przywłaszczył sobie ich majątek. Świadek Śmiechowski zeznał, że wiadomo mu że Bernacik przechowywał u siebie jakiś czas dwójkę bogatych Żydów nazwiskiem Wełna i N. Rachmil. od których wcześniej kupił zabudowania Jakiś czas potm Żydzi ci zostali zastrzeleni Zdaniem świadka cały majątek Żydzi złożyli u Bernacika i po ich śmierci sobie go przywłaszczył. Umorzono z braku dowodów winy. uzasadnieniu prok. Jan Michalski napisał że wydaje się niemożliwe żeby „podejrzany będąc członkiem AK przechowywał Żydów, która nie okazywała wielkiego współczucia losowi Żydów i kwapiła się z udzielaniem pomocy osobom narodowości żydowskiej” /k.41/ 1949-1950. K.48.

Sygn.
375/PSAKiel/115

Krakowiak Józef podejrzany że jako członek Narodowej Organizacji Wojskowej wziął udział w dokonaniu zabójstwa 3 osób narodowości żydowskiej : Wajnberga Jankła, Wajnberga Pinkwasa i Koopla, ukrywających się na terenie wsi Przybysławice. Aka zawierają m.in. zeznania świadka Schabowskiego Władysława dotyczące współpracy ks. Juliana Maruszewskiego z Przybysławic z Niemcami, działalności bandyckiej, wymierzonej także przeciwko ludności żydowskiej ukrywającej się a także tych którzy ukrywali. /k.3/. Świadek Krakowiak zeznał że w 1942r. miały miejsce przypadki mordów na Żydach. Św. Gołąb opisuje okoliczności ujęcia Żydów /k.15/ Podejrzany natomiast zeznaje, że jesienią 1941r. przechowywał 2 osoby o których nie wiedział że sa Żydami. Osoby te po napadzie na dom podejrzanego udały się w nieznanym kierunku i dopiero po wyzwoleniu otrzymał list od jednej z nich i dowiedział się że nazywa się Rajza Szuster /k.47/ Akta zawierają także umorzenie dochodzenia przeciwko Julianowi Maruszewskiemu. Dochodzenie przeciwko Krakowiakowi umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950-1951. K. 136

Kozuba Jan i inni postępowanie wszczęte po „ustnym zameldowaniu o przestępstwie” złożonym przez Andrzeja Sobola w dn. 29.03.1950r. Sobol zeznał, że w 1942 lub 43r. zaczął przechowywać w stodole 3 osoby z żydowskiej rodziny Balickich. W czerwcu rodzina udała się na poszukiwanie jedzenia podczas drogi spotkali Jana Kozubę i Pawła Gołdę. Ci poznawszy że to Żydzi zaczęli ich bić. Syn zdołał uciec i wrócił do Sobola u którego przechował się do końca wojny, po czym wyjechał do Kanady. Sobol po powrocie syna poszedł w miejsce napadu i znalazł zmasakrowane włoki 2 osób. Doniesienie złożył po otrzymaniu i na prośbę syna Balickich od którego dostał list. Świadek Kowalski Stanisław zeznał „ wiadomym mi jest, że w roku 1942 Gołda Paweł mówi do

Sygn.
375/PSAKiel/118

mnie, że zabraliśmy skórę twardą i miękką na buty Żydkowi z Wiślicy wraz z Kulą Janem z Chołdowa oraz chcieliśmy obaj tego Żyda utopić ale nam uciekł” /k.6/. Świadek Kowalski Bronisław potwierdza, że widział jak zostali zabici Baliccy gdyż w tym czasie jechał kolejką i widział jak byli zabici przy torze kolejowym między Zięblicami a Gabułowem skąd pochodzili (i dokąd szli) Żydzi. Potwierdza też że Sobol przechowywał ich syna do końca wojny. Podejrzani nie przyznali się do winy, dochodzenie umorzono z braku dowodów winy.
1950-1951. K. 19.

Matuszewski Feliks podejrzany o to, że w 1943r. w Halinówku pow. jędrzejowski, dostawił na posterunek Granatowej Policji rodzinę Aspisów. Śledztwo zostało umorzono, gdyż przesłuchani świadkowi zgodnie podali że podobny fakt miał miejsce, wykrycie ukrywających się Żydów u Władysława Rogali, którzy jednak wydani zostali przez volksdeutscha Michała Kairo, rozstrzelanego przez organizację podziemną. Tę wersję podtrzymuje Władysław Rogala.
1950. K.12

Sygn.
375/PSAKiel/119

Zajac Józef postępowanie wszczęte na wniosek Komendanta Wojewódzkiego w Kielcach, celem rozpracowania wskazanych konfidentów. W wyniku wywiadów ustalono, że podczas okupacji Zajac Józef nie mieszkał na terenie Morawicy i nikomu nie jest znany, natomiast mieszkał przed 1939 niejaki Zajac który był narodowości żydowskiej. W tej sytuacji śledztwo umorzono.
1950. K. 6.

Sygn.
375/PSAKiel/122

Skiba Stefan podejrzany o udział w zamordowaniu Żydówki o nazwisku Edelman wraz z dzieckiem. Postępowanie zainicjowane pismem z Prokuratury Rejonowej w Kielcach po zebraniu zeznań Jakuba Edelmana i Szmula Edelmana w sprawie ujęcia przez chłopów Żydówki we wsi Gniazdów gm. Chotcza (Chołcza) pow. Iłża. Wg. świadków kobieta po ujęciu została przekazana sołtysowi Janowi Sonta, który polecił odstawić ją do Lipska do żandarmerii. W drodze do Lipska została zamordowana wraz z dzieckiem kołkami przez wyznaczonych do odwiezienia chłopów. Akta zawierają zeznania św. Wojtalika Wacława dot. udziału strażaków w łapaniach organizowanych na ukrywających się w Chotczy Żydów. Dochodzenie umorzono z braku dowodów win.
1950. K. 14 /częściowo niepaginowane/

Sygn.
375/PSAKiel/123

Kaniowski Piotr. Postępowanie wszczęte na podstawie doniesienia złożonego przez Wilczak Seweryna z Częstochowy który zarzuca podejrzanemu m.in. to że „wskazał gdzie ukrywają się Żydzi i w latach 1942-43 wskazał ukrytych żydów, których okupant (...) 3 osób po zatrzymaniu rozstrzelał pod

murem Pinkla w Częstochowie" /k.2/. Przeprowadzony wywiad i zeznania świadków wskazują, że doniesienie jest wynikiem osobistej urazy do Kaniowskiego. Śledztwo umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 22.

Sygn.
375/PSAKiel/128

Tomczyk Jan oskarżony o przyczynienie się do wydania w ręce niemieckich żandarmów 2 żydowskich uciekinierów z pociągu. Świadkowie zeznali, że Żydzi uciekli z transportu, zjedli śniadanie u ob. Jankowiaka a ten za 500zł. miał ich wyprowadzić do Szydłowca. W czasie tej próby zostali zatrzymani przez Żandarmów. Świadek Styś Stefan zeznał, że Żydzi byli na polu w odległości 1,5km od Jedlni a żandarmów sprowadził Kadas Edmund, zmarły w 1946r. Śledztwo umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 24.

Sygn.
375/PSAKiel/129

Kasprzyk Jan, Basa Jan podejrzenie w wyniku sprawy prowadzonej przeciwko Kwiatkowskiemu Janowi oskarżonemu o to, że w 1944r. w Słupii Nowej wskazał policji 3 Żydów. Kwiatkowski został uniewinniony, niemniej śledztwo wykazało udział Kasprzyka i Basy. Św. Sidowski zeznał, że był w mieszkaniu Kasprzaka i widział Żydów. Widział też Basę który po chwili wyszedł a po kilku minutach przyjechała policja, zabrała Żydów, którzy zostali rozstrzelani. Świadek Kot zeznał, że po rozstrzelaniu Kasprzyk niósł parę butów, a Jan Kwiatkowski palto pozostałe po Żydach. Świadek zeznał też, że wydaje mu się że Basa jeszcze przed tym zdarzeniem wyjechał na roboty. /k.8/ Podejrzany nie przyznał się do winy, śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. Basa Jan ni powrócił z robót do Polski. 1950. K. 47.

Sygn.
375/PSAKiel/131

Dusza Wacław podejrzany o zastrzelenie w lipcu 1944r. w Pąkowcu pow. włoszczowski ob. polskiego pochodzenia żydowskiego nieznanego nazwiska. Wszczęte po złożeniu zameldowania przez Zawadę Jana który usłyszał o do Olaka Józefa że Dusza w czasie okupacji zastrzelił Żyda. Przesłuchany Olak Józef zeznał w sprawie okoliczności w jakich widział prowadzonego przez dwóch mężczyzn, jak się okazało partyzantów, Żyda pochodzenia czeskiego, o którym mówili „ prowadzimy tego co mówili że ich są kamienice a nasze ulice” /k.5/ Wg świadka Żyd został zamordowany w lesie a jeden z partyzantów mówił „ jak Wacek przyp ... Żydowi to ino nogi postawił a 100szt papierosów ma”. W aktach brak przesłuchań podejrzanego. Teczka zawiera także informację o udziale Dusza Leokadii w wydaniu partyzantom 3 zbiegłych jeńców radzieckich którzy także zostali zamordowani. Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. 16

Zajac Feliks oskarżony o to że w Nowym Korczynie w 1941r. przyczynił się do zastrzelenia dwóch ukrywających się Żydów o

Sygn.
375/PSAKiel/133

nazwisku” Fromer i Pinche. Wszczęte po notatce Komendanta posterunku MO w Nowym Korczynie Jana Kornasa. /k. 21/ Wg świadków Zając przechowywał Żydów u siebie i kiedy już nie mieli czym płacić, wygonił ich. Wg świadków Gołdyn Stefan i Paulina, Żydzi zostali zauważeni przez Niemców na ulicy podczas próby sprzedania pałta i zastrzeleni podczas próby ucieczki. Zwłoki zakopano koło stodoły podejrzanego Zająca. Zając zeznał że przetrzymywał u siebie 3 osobową rodzinę żydowską z Łodzi ,ale to było jeszcze przed wysiedleniem i nikt nie musiał się ukrywać. Rodzina ta wyjechała przed wysiedleniem. Akta zawierają też zeznania Śnieżnego Feliksa i Buczaka Stanisława którzy wraz z Zającem podjęli próbę odkopania zwłok zamordowanych Żydów, celem ograbienia ich z pieniędzy.

Umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 34.

Sygn.
375/PSAKiel/137

Michalik Genowefa podejrzana o to że podczas okupacji przechowywała dziewczynkę żydowską którą prawdopodobnie zabiła. Świadek Albin Józef zeznał że podejrzana powiedziała „ cholera mi po tym dziecku, grunt że mam złoto” /k.11/. Postępowanie wszczęto po notatce służbowej kpr. Morawskiego z posterunku MO w Małogoszczy. Z notatki wynika że Michalak prowadziła spory sądowe z rodziną Albinów oraz że przechowywała dziecko żydowskie które zniknęło. Świadek Grzyb zeznał, że Korzec Bronisława handlująca razem z podejrzaną mąką kupowaną u Żydów zastawiła u niej na podwórku dziewczynkę lat ok 7 a było to w r. 1942 kiedy Niemcy wysiedlali Żydów z gmin. Św. Ślizowski Józef zeznał, że kobiety, które przyjeżdżały po mąkę do Żyda Lotenberga z Węgleszewa następnie czego rozmawiały na temat przechowania przez nie dziecka Lotenberga. Podejrzana zeznała, że jest w konflikcie majątkowym z Albinami, wygrała z nimi 2 sprawy a ci slyszezi że w Węgleszewie były duże wyroki za Żydów to ją oskarżają żeby ją wsadzić do więzienia Umorzono z braku dowodów winy 1950. K. 30

Bąk Jan podejrzany o to że podczas okupacji wskazał w Zwoli Suheckiego Józefa i Wolskiego Jaa przechowujących Żydów, w następstwie czego zostali zastrzeleni. Wszczęte na podstawie anonimu. Przesłuchani świadkowie nie potwierdzili zarzutów, brak przesłuchań podejrzanego. Umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 14

Sygn.
375/PSAKiel/140

Juskiewicz Stefan podejrzany o to że pozostawił własnemu losowi dziecko żydowskie za opiekę nad którym otrzymał wynagrodzenie. Wszczęte po przesłaniu do UB w Radomiu przez Okręgowy Komitet Żydowski protokołu podpisanego przez Wojtyńskiego Stanisława zam. w Zwoleniu Wg jego zeznań, Juskiewicz który przechowywał dziecko podczas wysiedlenia Żydów do Garbatki „wziął to dziecko na rower i

wywiózł pod Garbatkę i puścił go na drodze”/k.8/. Świadek Zuk Władysława zeznała także że widziała że u Juskiewicza przebywał Żyd w młodym wieku. Żandarmeria go zabrała i został zastrzelony na podwórku . Podejrzany nie przyznał się do winy ale zeznał że podczas okupacji wspólnie z mieszkającym u niego Żydem wyrabiali mydło i pewnej nocy ich aresztowano. Jego wypuszczono, natomiast Żyda od razu zastrzelono.

Umorzone z braku dowodów winy. 1950. K. 36.

Sygn.
375/PSAKiel/143

Sygn. 375/PSAKiel/
145-part I

- 3 Sygn. 375/PSAKiel/
145-part II **Juskiewicz Stefan** podejrzany o to że pozostawił własnemu losowi dziecko żydowskie za opiekę nad którym otrzymał wynagrodzenie. Wszczęte po przesłaniu do UB w Radomiu przez Okręgowy Komitet Żydowski protokołu podpisanego przez Wojtyńskiego Stanisława zam. w Zwoleniu Wg jego zeznań, Juskiewicz który przechowywał dziecko podczas wysiedlenia Żydów do Garbatki „wziął to dziecko na rower i wywiózł pod Garbatkę i puścił go na drodze”/k.8/. Świadek Zuk Władysława zeznała także że widziała że u Juskiewicza przebywał Żyd w młodym wieku. Żandarmeria go zabrała i

został zastrzelony na podwórku . Podejrzany nie przyznał się do winy ale zeznał że podczas okupacji wspólnie z mieszkającym u niego Żydem wyrabiali mydło i pewnej nocy ich aresztowano. Jego wypuszczono, natomiast Żyda od razu zastrzelono.

Umorzone z braku dowodów winy. 1950. K. 36.

Sygn.
375/PSAKiel/164

Przedpeńska Zofia została rozpoznana na ulicy przez Zofię Kwiatkowską, córkę Arona Kupferbluma od którego w czasie okupacji dzierżawiła gospodarstwo i młyn. Ów Żyd wydzierżawił je chcąc je uratować a także z powodu długów w skarbowce których z powodu pochodzenia nie mógł spłacić. Także dlatego by mógł się ukrywać. Kiedy sprzedał część ziemi i spłacił zaległości, Przedpeńska miała oskarżyć go do Gestapo za wrogi stosunek do władzy niemieckiej w wyniku czego został aresztowany. Umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 20.

Sygn.
375/PSAKiel/167

Badocha Józef podejrzany w sprawie o zabójstwo 2 Żydów o nazwisku Fogle /Folge?/ okupacji we wsi Stochace gm. Samborzec pow. Sandomierz. Świadek Smalec Stanisław zeznał, że podejrzany „prawdopodobnie miał wraz z z ob. Stępnem i innymi którzy należeli do tej grupy zabić 2 Żydów z Sandomierza, w Stochacicach , którzy to Żydzi tam się u ludzi ukrywali a przebywali na tej wsi w stodole u Nurowskiego” /k.8/ Świadek Nurowski Czesław zeznał, że na polecenie sołtysa Stochacie miał zabrać 2 trupy leżące przy szopie Nurowskiego Antoniego i furmanką wywieźć w pole. Sołtys poszedł razem z nim i kazał zrzucić za wsią i oświadczył „że tu leżą już zakopani Żydzi to i tych się tu zakopie” /k. 13/ Świadek nie wie czy to byli ci dwaj zabici u Nurowskiego. Słyszał tylko od ludzi że ci dwaj zabici u Nurowskiego zostali zabici przez partyzantów. Sołtys Sadowk zeznał że pewnej nocy przyszło do niego 2 ludzi, jeden ubrany w płaszcz wojskowy zielony i z bronią i szukali u niego Żydów. Po czym poszli na wieś i potem usłyszał dwa strzały. Następnego dnia w jednym z zabitych rozpoznał Żyda o nazwisku Folga z Sandomierza, ale nie wie kto ich zastrzelił. Śledztwo umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 21.

Sygn.
375/PSAKiel/170

Stasik Michał i Gałka Mieczysław podejrzani o zamordowanie Żydówki. Postępowanie wszczęte na podstawie przypomnienia zalecającego posterunkowi w Nagłowicach przeprowadzenie wywiadu w sprawie morderstwa Żydówki (ustalenie np w jakiej miejscowości). W toku wywiadów przeprowadzonych przez MO oraz przesłuchań świadków ustalono że ludność nie wie o tym morderstwie. Ustalono też, że świadkiem w sprawie może być Drzazga Genowefa, która jednak nic nie wie o przechowywaniu Żydów przez podejrzanych. Ustalono też że

może chodzić o Żydówkę zamęczoną przez Niemców w Sędziszowie pow. Jędrzejów.
Postępowanie umorzono z braku dowodów winy. 1950 K. 15.

Sygn.
375/PSAKiel/175

Gomółka Ignacy postępowanie wszczęte po złożeniu meldunku przez Pawlika Tadeusza, że słyszał od ludzi we wsi Lubcza że Ignacy Gomółka i Stanisław Kozieł podczas okupacji zabili Żyda o przezwisku „Kapelusz”. Świadkowie nie potwierdzili że podczas okupacji we wsi miał miejsce przypadek zabicia Żyda. W toku śledztwa ujawniono że pomiędzy podejrzanymi mają miejsce spory majątkowe i wzajemnie się oskarżają o przestępstwa. Umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 27 /10% pustych/

Sygn.
375/PSAKiel/183

Kasztanowicz Stanisław członek organizacji „Obchód” oskarżony o ograbianie ludności żydowskiej w getcie radomskim podczas pełnienia tam warty (zeznania świadków Marzec Wincenty k. 6 i Korytko Helena k. 8) oraz spowodowanie aresztowań wśród ludności polskiej i odbieranie żywności. Śledztwo nie potwierdziło wysuniętych zarzutów w skutek czego zostało umorzono. 1950. K. 35.

Sygn.
375/PSAKiel/185

Cebula Błażej podejrzany że jako żandarm niemiecki brał udział w zabójstwach ludności żydowskiej, łapaniach oraz znęcaniu się nad rolnikami. Św. Skuta Leon zeznał, że widział jak podejrzany Cebula zwany „czarnym Jankiem” wywoził z posterunku Żydówkę, której potem kazał biec do lasu i do niej strzelał z karabinu, a kiedy jeszcze żyła strzelił 2 razy z pistoletu /k.3/ Udział podejrzanego w zabójstwach 2 Żydów w gminie Nagorzany w zeznaniach świadków /k.4/. Śledztwo umorzono gdyż wg zeznań świadków podejrzany nie jest niemieckim żandarmem „czarnym Jankiem”. 1950. K. 61.

Sygn.
375/PSAKiel/188

Dyba Bronisław podejrzany o to że współpracując z żandarmerią niemiecką w 1943 w Szydłowie wziął udział w zamordowaniu miejscowego nauczyciela oraz że brał udział w łapaniach ludności żydowskiej. Świadek Gumułczyński Bogdan zeznał, że widział osobiście jak podejrzany brał udział ”w wyławianiu ludności żydowskiej i oddawaniu ich w ręce Niemców, gdzie sam widziałem że on doprowadził całą rodzinę żydowską Zelmanów w ilości 10 osób” /k. 43/ Podczas ponownego przesłuchania świadek nie potwierdził że podejrzany doprowadził, zeznał, że stał na ulicy w czasie doprowadzania Żydów /k.48/. Śledztwo umorzono ze względu na brak dowodów winy. 1950. K. 68.

Kosielski /Kościelski/ Tadeusz podejrzany o przyczynienie się do ujęcia w Promniku 2 obywateli żydowskich. Podejrzenie oparte zostało na zeznaniach Kowalskiego Władysława w toku śledztwa prowadzonego przeciwko niemu, w sprawie

Sygn.
375/PSAKiel/193

współudziału w powyższym czynie /k.1/. Przesłuchany ponownie Kowalski Władysław, skazany na 8 lat za w/w czyn, nie potwierdził udziału Kosielskiego Władysława. Św. Gizowski Mieczysław zeznał w sprawie udziału Jana Lisa jesienią 1943r. w ujęciu Żydów o nazwiskach Szlama i Motyl /k.16/. W aktach znajduje się odpis wyroku skazującego wraz z uzasadnieniem Władysława Kowalskiego. Śledztwo umorzone wobec braku zeznań świadków i odwołania zeznań Kowalskiego. 1950-1951. K. 38 /pag.jednostronnie/

Kruszyński Ignacy podejrzany na podstawie „poufnych informacji” o współpracę z Niemcami w Kielcach w wysiedlaniu getta, podczas którego na cmentarzu żydowskim rozstrzelano kilkadziesiąt niemowląt żydowskich /k.7/ Umorzono z braku dowodów. K. 14

Sygn.
375/PSAKiel/194

Szyposzyński Stanisław podejrzany o wskazanie podczas okupacji Boćkowskich jako defraudantów leśnych oraz gwałty na ukrywających się w lesie Żydówkach. Podejrzany był gajowym w gm. Trzebień, gajówka Paprotnia. Św. Jan Marek /w momencie zeznawania osadzony/ zeznał, że Szyposzyński je bił i gwałcił /k.1-4/. Św. Gos Jan zeznał, że jedna z Żydówek przychodziła do świadka po chleb i opowiadała jak Szyposzyński jej groził /k.7/ Potwierdzają to świadkowie Piwowarski Stefan /k.19/ i Piwowarski Antoni /k.20/ Wg zeznań Jana Marka Żydówki nazywały się Berkówny i zostały zabite w 1943r. ale przez kogo nie wiadomo. Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów, tym bardziej że osoby naprowadzające podejrzenia były karane za kradzieże leśne z wniosku podejrzanego. 1950. K. 66.

Sygn.
375/PSAKiel/198

Struzik Adam podejrzany o to, że podczas okupacji zabił obywatela polskiego narodowości żydowskiej na terenie gm. Przasław. Wszczęte na podstawie anonimowego donosu /k.1/ Śledztwo umorzone z braku dostatecznych dowodów, świadkowie nie potwierdzili zarzutów. 1950. K. 10.

Sygn.
375/PSAKiel/212

Peszyński Jan oskarżony o współpracę i sympatyzowanie z Niemcami, posiadanie portretów Hitlera oraz wizytówek w języku niemieckim /k.1/ Podejrzany zeznał, że utrzymywał kontakt Niemcem komunistą, którego zwerbował, by ten pośredniczył w dostarczaniu paczek żywnościowych Żydowi, doktorowi Lewizonowi, przebywającemu w gettcie /k. 13/. Śledztwo wszczęte na polecenie Komendy Wojewódzkiej MO w Kielcach umorzono, świadkowie nie potwierdzili zarzutów. 1950. K. 20

Eugent Wiktor podczas okupacji referent w Staszowie, podejrzany o znęcanie się nad ludnością polską podczas odbierania kontyngentów, bezzasadne wyznaczanie

Sygn.
375/PSAKiel/213

kontyngentów, odbieranie krów etc. Akta zawierają podpisane wyłącznie inicjałem doniesienie zawierające oskarżenie o bicie Żydów odbieranie im dobytku /k.10/ oraz zeznanie świadka Kulgiewicza informujące m.in.o tym, że rodzina Kulgiewicza po założeniu getta w Staszowie przy ul. Długiej, otrzymała mieszkanie pożydowskie po aptekarzu o nazwisku Krauze, przy ul. Kościelnej. Śledztwo wszczęte na wniosek komendanta posterunku MO w Staszowie, umorzono z powodu niedopatrzenia się przestępstwa. 1950. K. 44.

Sygn.
375/PSAKiel/215

Placek Marian podejrzany o udział w ujęciu 4 Żydów w miejscowości Podgaje pow. Pińczów.. Św. Kisiel zeznał, że widział jak podejrzany w okresie wysiedleń złapał Żydówkę z dwójką dzieci, wsadził na sojną furmankę i odwiózł na posterunek / k. 14/ Innym razem świadek widział jak podejrzany ujął Żyda i doprowadził na furmankę na której siedzieli policjanci. Św. Bijata Maria zeznała, że widziała w 1943r. jak Placek ujął uciekającego Żyda którego oddał policji /k. 20/. Świadcówce w powtórny przesłuchaniu odwołały zeznania, część świadków potwierdziła, że Placek nie brał udziału w ujęciu /k. 15,16,21,22/ W tej sytuacji, śledztwo wszczęte po meldunku komendanta powiatowego ORM Owicka Stanisława, umorzono. 1950. K. 63.

Sygn.
375/PSAKiel/216

Małkowski Józef podejrzany o wskazanie w 1944r. w Zagajach Stradowskich gm. Chroberz ukrywającej się w jego domu Żydówki organizacji N.S.Z. która to organizacja ujęła ją, wywiozła i zastrzeliła. Św. Smaczyńska Maria zeznała, że Żydówka ukrywała się kolejno w kilku domach i miała złoto i dolary /k. 1/ Wydana została „Gromowi” z N.S.Z. Św. Kocerba Bolesław potwierdza że ukrywała się w kilku domach, nie wie nic o kosztownościach. /k.3/ . Św. Strączek Kazimierz, ówczesny sołtys zeznał, że pewnego ranka przyszedł do niego nieznany człowiek ubrany po wojskowemu, powiedział że w lesie jest zastrzelona Żydówka i ten kto ją ukrywał ma ją zakopać. /k.5/ Św. Małkowski Marian potwierdza że mieszkała u nich Żydówka która nie kryła się, nie obawiała że ktoś ją zdradzi i wyda Niemcom czy NSZ-owcom. /k. 11/ Jedyne obciążające podejrzanego zeznanie Smaczyńskiej nie stanowiło podstawy do wszczęcia postępowania przeciwko Małkowskiemu.
1950. K. 34.

Sygn.
375/PSAKiel/218

Kwiatkowski Stefan Zygmunt podejrzany wg świadków był członkiem bandy przestępczej i został podejrzany o udział w zamordowaniu w 1945r. funkcjonariusza UB Marczewskiego Tadeusza. Akta zawierają zeznania świadków –członków bandy, dot. napadów rabunkowych na rodziny żydowskie w Połańcu gdzie zostało zastrzelonych 7 osób /k. 9/ oraz na byłego właściciela młyna Cukier-Irola przy ul.Legionów w

Mielcu /k.10/ Sprawa, wszczęta pismem Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Kielcach, przesłana do wglądu Wojskowemu Prokuratorowi Rejonowemu w Kielcach ze względu na cechy przestępstwa z art. 14 K.K. ale umorzona z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. 53 (paginowane do str. 48)

Sygn.
375/PSAKiel/221

Pawlik Józef podejrzany o to że podczas okupacji łąpał i doprowadzał Żydów. Św. Antoni Bugaj zeznał, że słyszał że podejrzany łąpał Żydów w miejscowości Działoszyce i że Niemcy ich rozstrzelali. /k. 4/. Świadek Bugaj Aniela zeznała, że widziała jak prowadził Żydówkę z dzieckiem na ręku do getta /k.6/ Świadek Kordyś Stanisława zeznała, że nie widziała i już nie pamięta czy podejrzany prowadził Żydówkę w czasie okupacji „kiedy Niemcy strzelali Żydów” /k.7. Śledztwo wszczęte z polecenia komendanta MO w Pińczowie, umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. 13.

Ząbkowski Władysław Oskarżony przez żonę, Ząbkowską Hannę, że w okresie okupacji wskazywał Niemcom w Częstochowie miejsca ukrywania się Polaków i Żydów, oraz że handlował odzieżą i kosztownościami po zabitych Żydach. /k. 3, 10/. Oskarżającą uznano za częściowo niepczytelną, śledztwo umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 18.

Sygn.
375/PSAKiel/222

Kiebel Rudolf podejrzany o to, że w Jędrzejowie schwytał i oddał w ręce żandarmów ukrywającego się Żyda /k.4/ Świadek Ignacy Korzec zeznał, że widział podejrzanego w towarzystwie żandarmów i idącego przed nimi Żyda ale czy podejrzany ujął go i oddał w ich ręce, tego nie wie /k/14/. Podejrzany zeznał, że w 1943r. w Jędrzejowie, robotnicy rąbiący lód na stawie, prosili go żeby udał się z nimi do żandarmerii jako tłumacz, celem zameldowania że pomiędzy robotnikami browaru ukrywa się Żyd /k.20/. Zanim jednak wrócił do nich po załatwieniu swoich spraw, zobaczył tych mężczyzn idących z żandarmami którzy ujęli tego Żyda /k.21/ Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. ...?

Sygn.
375/PSAKiel/240

Pytel Jan i inni podejrzany o to że w czasie okupacji działał na szkodę ludności polskiej i żydowskiej. Wszyscy podejrzani o to że pilnowali piwnicy w której ukrywała się rodzina żydowska, 2 osoby dorosłe i dziecko. Świadek Pytel Józef zeznał, że pewnej nocy sołtys Pytel Jan kazał zamknąć we własnej w piwnicy Żydów z sąsiedniej wioski „Piaski” Żyd tam by krawcem. Piwnicy pilnowali Janowski Stanisław Kuryga Stanisław, co potwierdzają w zeznaniach /k/12,13/ Inny świadek /nazwisko nieczytelny/ zeznał, że jest mu wiadomo że „były sołtys i wójt (...) zamknęli dwóch Żydów i jakieś dziecko u ob. Pytla Józefa w piwnicy i trzymali ich 3 dni” /k. 5/ Wydarzenie miało miejsca w czerwcu 1942r. w Umianowicach gmina Kiszów pow.

Sygn.
375/PSAKiel/244

pińczowski. Akta zawierają zeznania podejrzanych w sprawie: Jan Pytel, Lasota Władysław, Janowski Stanisław, Kuryga Stanisław, Gorzałek Stanisław, Jawor Andrzej, Pytle Józef. Postępowanie wszczęte na polecenie komendy powiatowej MO w Pińczowie, umorzony z braku dowodów winy. 1950. K. 310

Sygn. 375/PSAKiel/
250-part I

- 4 Sygn. 375/PSAKiel/
250-part II **Pytel Jan i inni** podejrzany o to że w czasie okupacji działał na szkodę ludności polskiej i żydowskiej. Wszyscy podejrzani o to że pilnowali piwnicy w której ukrywała się rodzina żydowska, 2 osoby dorosłe i dziecko. Świadek Pytel Józef zeznał, że pewnej nocy sołtys Pytel Jan kazał zamknąć we własnej w piwnicy Żydów z sąsiedniej wioski „Piaski” Żyd tam by krawcem. Piwnicy pilnowali Janowski Stanisław Kuryga Stanisław, co potwierdzają w zeznaniach /k/12,13/ Inny świadek /nazwisko nieczytelny/ zeznał, że jest mu wiadomo że „były sołtys i wójt (...) zamknęli dwóch Żydów i jakieś dziecko u ob. Pytla Józefa w piwnicy i trzymali ich 3 dni” /k. 5/ Wydarzenie miało miejsca w czerwcu 1942r. w Umianowicach gmina Kiszów pow. pińczowski. Akta zawierają zeznania podejrzanych w sprawie: Jan Pytel, Lasota Władysław, Janowski Stanisław, Kuryga Stanisław, Gorzałek Stanisław, Jawor Andrzej, Pytle Józef. Postępowanie wszczęte na polecenie komendy powiatowej MO w Pińczowie, umorzony z braku dowodów winy. 1950. K.

Sygn.
375/PSAKiel/252

Proszanowski Franciszek były granatowy policjant podejrzany o udział w łapankach ukrywających się w lasach Żydów. Św. Wojtowicz Zygmunt stawia zarzut, że podejrzany współpracował z Niemcami w Rakowie i przyczynił się do schwytania 8 osób pochodzenia żydowskiego, które następnie zostały zastrzelone. /k.1/ Św. Gadomski Jan zeznał, że będąc członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej w Rakowie, gm. Rembów został wyznaczony do kopania dołów na cmentarzu żydowskim, do których zwożono Żydów zastrzelonych podczas akcji wysiedleńczej /k.4/. Świadek Skalski, który także brał udział w kopaniu dołów, nie potwierdził by podejrzany brał udział w morderstwach /k. 6/. Świadek Sieruga Kazimierz oraz świadek Sieruga Aniela opisują obławę zorganizowaną w 1943. przez partyzantów na ukrywających się w lasach Żydów. Partyzanci gonili Żydów od strony lasu, natomiast od strony Rakowa drogę blokowała im granatowa policja /k. 9,10/. Śledztwo wszczęte przez Prokuraturę Sądu Okręgowego w Radomiu Oddział Zamiejscowy Świętokrzyski, umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 15.

Sygn.
375/PSAKiel/256

Prorok Maria podejrzana o współpracę z Niemcami, na podstawie notatki informacyjnej sporządzonej na podstawie poufnych informacji przez Makucha Józefa ppor.MO z Komendy Powiatowej w Pińczowie. Schab Wawrzyniec zeznał, że był świadkiem zastrzelenia łapanej przez Niemców podczas obławy latem 1943 roku Żydówki, oraz że po wsi krąży pogłoska że Prorok Maria wydaje Niemcom Żydów, wskazując gdzie się ukrywają, ale z własnej obserwacji tego nie może potwierdzić /k.26/ Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950 K. 34.

Sygn.
375/PSAKiel/260

Adamski Stanisław Postępowanie wszczęte na podstawie zawiadomienia Borowskiego Jerzego, funkcjonariusza posterunku MO w Sędziszowie. Według doniesienia ob. Judyka, zamieszkały w Gniewocinie gm. Sędziszów, pow. Jędrzejów słyszał jak podejrzany mówił, że zabił Żyda nazwiskiem Sijosek Moldy, świadkiem tej rozmowy miał być Nowoziński Jan /k1/ Według zebranych przez Orzechowskiego Mieczysława z Komendy Powiatowej MO w Jędrzejowie, zamordowany Żyd mieszkał wraz z rodziną przed 1939r. aż do wysiedlenia Żydów. W czasie wysiedleń został wyznaczony do budowy stacji kolejowej w Sędziszowie, skąd uciekł. Świadców w zeznaniach nie obciążają podejrzanego /k.12/. Umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 16

Adamus Jan wszczęte po złożeniu zameldowania na posterunku MO w Staszowie przez Szuldman Gnendle, o

Sygn. 375/PSAKiel/
263a

podejrzeniu że jej mąż Szuldman Lejzor wraz z dzieckiem ukrywał się u Adamusów Jana i Stanisława w Dobrej, gdzie został zamordowany przez nich właśnie /k.2-4/. Bublik Katarzyna córka Adamusów, zeznała że ludzie ze wsi Dobra mieli za złe rodzicom że ukrywają Żydów i Żyda z dzieckiem po około miesiącu oddalił się w nieznanym kierunku. Dom rodziców i brata świadka był często nachodzony przez partyzantów szukających Żydów i majątku. /k. 7/ Szeląg Feliks zeznał, że dwóch uzbrojonych osobników pewnej nocy kazało mu zaprząć wóz i jechać. W odległości ok. 150 kroków od zabudowań Adamusów wrzucili mu na wóz zakrwawionego trupa, którego potem odwieźli do lasu. Świadek widział podejrzanych jak rozmawiali z osobnikami ale nie byli uzbrojeni /k.9/

Z zeznań innych świadków z tych okolic wynika, że po wysiedleniu Żydów z tych okolic partyzanci wielokrotnie przeszukiwali lasy i zabudowania w ich poszukiwaniu. Umorzone z braku dowodów winy. K. 59

Sygn.
375/PSAKiel/278

Cupiał (Ciupiał) Henryk wszczęte z oskarżenia Wieczorka Kazimierza. Podejrzany o to, że w 1941r. w Częstochowie, korzystając z sytuacji wojennej, zabrał Żydówce buty. Świadek Wieczorek zeznał, że chciał kupić buty, które były dla niego za drogie. Wówczas podszedł podejrzany Cupiał, podniósł buty i powiedział „niech pan płaci 9zł bo tyle kosztują”. Świadek odmówił ale utrzymuje że podejrzany je zatrzymał /k.34/ Umorzone z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 45

Sygn.
375/PSAKiel/281

Gołębiowski Leon wszczęte po oskarżeniu S. Rogala donoszącego na posterunek MO w Chmielniku że Gołębiowski podczas okupacji oskarżał go przed żandarmem niemieckim że przechowuje złoto, a także że ob. pochodzenia żydowskiego o nazwisku Kuperman „karmił gęsi w skutek czego gęsi mu odebrano, jego pobito” /k.2/ Umorzone z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1949-1950 K. 48

Sygn.
375/PSAKiel/287

Szewczyk Franciszek wszczęte na podstawie doniesienia Cioska Mariana, który widział podejrzanego, który był w czasie wojny podejrzewany o to, iż był konfidentem Gestapo, we wsi Słuszyn, gm. Dziurków, pow. kielecki. Św. Mazur Władysław zarzuca podejrzanemu, że donosił Niemcom o udzielaniu przez świadka pomocy Żydom /k. 37-38/ Świadek Kalinowski Antoni oskarża Szewczyka o wskazanie rodziny Borków jako udzielającej pomocy Żydom i jeńcom radzieckim w wyniku czego rodzinę rozstrzelano wiosną 1943r. Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950 K. 137.

Pomagalski Feliks wszczęte na podstawie doniesienia Kołsuta

Jana. Podejrzany o to, że był konfidentem niemieckim, który m.in. oskarżył mieszkańców osady Lipsko i Czekaja Józefa o to że stanęli w obronie złapanego Żyda /k.1/ Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1949. K. 60.

Sygn.
375/PSAKiel/288

Filipiak Jakub i inni wszczęte po doniesieniu Estery Goldeman która złożyła 11.08.1949r. doniesienie że 8.12.1942r. we wsi Kijanka, pow. Iłża, Filipiak Jakub pobił jej syna Goldmana Gerszona i jego rodzinę po czym zwołał chłopów ze wsi którzy ponownie pobili jego rodzinę, połamali ręce synowi i oddali ich w ręce gestapo. /k. 1/ Przesłuchani świadkowie zeznają, że rodzinę zatrzymali partyzanci podczas próby przewiezienia ich na stację kolejową w Garbarce. Umorzone wobec faktu śmierci Filipiaka Antoniego i nieustalenia faktu przestępstwa wobec Filipiaka Jakuba. 1949-1959 K. 65.

Sygn.
375/PSAKiel/290

Zabielski Jan były granatowy policjant, oskarżony przez brata, Zabielskiego Romana o to, że pełniąc służbę strażnika przy obozie pracy dla Żydów w Gidlach, pow. radomszczański, znęcał się nad nimi oraz rabował Żydom rzeczy w getcie /k.1/. Świadek Borowik potwierdza zarzuty stawiane Zabielskiemu, przy czym podczas konfrontacji w szeregu mężczyzn nie potrafił wskazać podejrzanego. Umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1946-1948 K. 43.

Sygn.
375/PSAKiel/299

Suchański Antoni Okręgowy Komitet Żydowski w Częstochowie przekazał prokuraturze że informację o zawiadomieniu przez Fryst Jadwigę, że Suchański Antoni wydawał w ręce okupanta żydowskie dzieci oraz dopuszczał się grabieży mienia podczas likwidacji getta w Częstochowie. w 1942r. /k.1/ Zofia Fryst zeznała, że Suchański przywiózł w 1942r. 2 dzieci i Żydówkę Kłobucka, po czym powiedział, że żandarmi mu ich odebrali ale przynosił ubranka i żywność zabraną Żydom /k.5/ Umorzone z braku dowodów winy. 1947-1949 K. 49.

Sygn.
375/PSAKiel/303

Szuf Jakub podejrzany o to że jako członek brygady karnej SS brał udział w rozstrzlaniami ludności cywilnej, jeńców, partyzantów w Kielcach oraz powstańców w Warszawie w 1944r. /k.2/. Umorzone z braku dowodów winy. 1950 K. 46.

Sygn. 375/PSAKiel/
309 -part I

- 5 Sygn. 375/PSAKiel/
309-part II **Szuf Jakub** podejrzany o to że jako członek brygady karnej SS brał udział w rozstrzelianiach ludności cywilnej, jeńców, partyzantów w Kielcach oraz powstańców w Warszawie w 1944r. /k.2/. Umorzone z braku dowodów winy. 1950 K. 46.
- Sygn.
375/PSAKiel/313 **Paruzel Jan** podejrzany o to, że będąc policjantem granatowym spowodował aresztowanie Rotbarda Arnolda. Paruzel po zakończeniu kampanii 1939r. wrócił do Sosnowca i został przydzielony do granatowej policji a w chwili utworzenia getta w Częstochowie został komendantem Policji Żydowskiej w getcie /k.45/ Cyryl Miodowicz Fennenbaum zeznał, że podejrzany uchronił go przez wywózką z getta /k.55/ Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1950 K. 46.
- Sygn.
375/PSAKiel/314 **Kołodowski Stefan Lucjan** podejrzany m.in. o wydanie Niemcom ukrywającego się po likwidacji getta częstochowskiego Żyda /k. 11/. Kołodowski miał powiedzieć że otrzyma premię za Żyda. Świadek Michalak zeznała, że 2 dni po tym fakcie znaleziono nad rzeką zwłoki „jakiegoś Żyda” odarte z odzieży. /k.26/ Umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1950. K. 42.
- Sygn.
375/PSAKiel/315 **Szewczyk Tadeusz** podejrzany o to, że będąc podczas okupacji kierownikiem niemieckiego kasyna w Łodzi, sprzedawał po wygórowanych cenach złoto i dolary żywność ludności żydowskiej. /k. 4/ Śledztwo umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1949-1950 K. 32.
- Sygn.
375/PSAKiel/317 **Bauer Franciszek**, były granatowy policjant w Częstochowie, podejrzany na podstawie doniesienia Opuchlika Bronisława i Pelikana Antoniego o czynny udział w pacyfikacjach oraz przywłaszczaniu sobie mienia ludności żydowskiej osadzonej w getcie /k.8/ Cześć świadków zeznała, że widziała u podejrzanego meble, ale skąd je miał, tego nie wiedzą. Śledztwo umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania. 1946-1950 K. 40.
- Sygn.
375/PSAKiel/318 **Majewski Fabian** były granatowy policjant podejrzany na podstawie zebranych poufnych informacji /k 5/. Świadek Zieliński Zygmunt zeznał, że widywał jak podejrzany podczas likwidacji getta pełnił tam służbę i każdego ranka wracał do domu z walizkami. Widział też jak podejrzany przywiózł z getta

furmanki mebli /k. 7/ Śledztwo umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1949-1950 K. 26

Sygn.
375/PSAKiel/322

Pietrzyk Zofia oskarżana przez Lenartowicz Stanisławę że odebrała Żydowi z Chmielnika towar /k. 1/ W sprawie posterunkowego z Chmielnika czytamy, że świadek Pakosiński zeznał, że w 1940r. handlował nielegalnie naftą z Żydem Skurnikiem, za co został skazany na 1 rok więzienia, a Skurnik na 2 lata więzienia z którego nie wrócił. Ale nie oskarża Pietrzyk o spowodowanie aresztowania /k. 7/ Dochodzenie umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1948-1950 K. 44.

Sygn.
375/PSAKiel/327

Malarski Władysław oskarżany przez szwagra, Patrzałka Stefana o wydanie ukrywającej się rodziny żydowskiej Szydłowskich w wyniku czego zostali zastrzeleni /k 3, 9/ Świadek Rejowski Jan zeznał w sprawie wywiezienia 4 Żydów ze wsi (?) /k.22/. Świadek Kot zeznał na temat okoliczności aresztowania rodziny Szydłowskich ukrywających się u jego sąsiada Sakowskiego ze wsi Łowynia /k. 23/ Dochodzenie umorzone z braku dowodów winy. W zeznaniach świadków pojawia się wiele ciekawych wątków naświetlających okoliczności aresztowania rodziny Szydłowskich. 1949 K. 78.

Sygn.
374/PSAKiel/332

Młotkowski Władysław podejrzany o pobicie obywatelki narodowości żydowskiej o nazwisku Kaufman oraz usunięcie jej z zajmowanego mieszkania w jego domu przy pomocy sprowadzonego Niemca oraz o ograbienie innej Żydówki z ubrania w momencie gdy została zatrzymana i zabrana przez Niemców do getta /k. 3-5/ Świadek Strójnowski zeznał, że Młotkowski miał wolny wstęp do likwidowanego getta skąd przywoził meble /k. 9/ Akta zawierają informację sędziego grodzkiego o okolicznościach wydalenia p. Kaufman z zajmowanego przez nią lokalu sklepowego w domu podejrzanego w 1940r. Śledztwo umorzone z braku dostatecznych dowodów winy !949 K. 59.

Świstek Stanisław i inni podejrzany m.in. o to że podczas okupacji przetrzymywał w swoich zabudowaniach w Klimontowie pow. jędrzejowski, trzech Żydów których następnie w grudniu 1944 zamordował z chęci zysku. Umorzone z braku dostatecznych podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1946. K. 71.

Sygn.
375/PSAKiel/333

Bonarek Marian podejrzany o zastrzelenie w dn. 8.06.1943r. we w pobliżu lasu Goźce koło Smerdyny gm. Jurkowice braci Reichzeig z Klimontowa. Wszczęte po doniesieniu Mojżesza Zobermana, będącego wraz z Joelem Feinkuchen /obaj z Wałbrzycha/ świadkiem tego mordu. Wg świadków Żydzi ukrywali się w stodole podejrzanego a mordu dokonali

<p>Sygn. 375/PSAKiel/347</p>	<p>uzbrojeni ludzie. Śledztwo umorzono wobec faktu nieustalenia faktu przestępstwa. 1947-1950. K. 70.</p>	
<p>Sygn. 375/PSAKiel/356</p>	<p>Minkiewicz Jadwiga oskarżona przez sąsiadów z ul. Kopernika 9 w Radomiu m.in. o to ,że spowodowała pobicie sąsiada Władysława Gidyjewskiego oraz ze z jej przyczyny zginęła rodzina Bankierów i rodzina Szmula Fridmana. Powołany na świadka Eliasz Birenbaum zeznał. że nic nie wie o tym że podejrzana oskarżyła rodziny Bankierów i Frydmanów ale słyszał ze te rodziny zginęły w getcie. Zeznał także że wie ze Minkiewiczowa przez całą okupację przechowywała dziecko Rosenblumów. /k.10/. Przesłuchany Gidyjewski zeznał że podejrzana oskarżyła go o przechowywanie żydowskich rzeczy które zostały mu zabrane przez Niemców. /k.8/. Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1949. K 40.</p>	
<p>Sygn. 375/PSAKiel/361</p>	<p>Antoniewicz Stanisław podejrzany o udział w tropieniu i przekazywaniu gestapo Polaków. Akta zawierają odpis meldunku z dnia 25.04.46r. dotyczącego między innymi opisu ucieczki z obozu pracy 3 Żydów dla Żydów w Skarżysku Kamiennej którzy zostali schwytani i zastrzeleni w lesie przez placówkę AK Nr 117 w składzie Hernik Bolesław, Gromek Stefan, Gregorek Stefan. /k.1/ Śledztwo przeciw podjeżanemu umorzono wobec nieustalenia faktu przestępstwa. 1948-1949. K. 59.</p>	
<p>Sygn. 375/PSAKiel/364</p>	<p>Bryła Antoni podejrzany na podstawie skargi Stanisława Gaika m.in. o to że że „jako ochotnik brał czynny udział w egzekucjach żydów z Lipska” /k.1/. Śledztwo umorzono z braku dowodów winy. Sąd Okręgowy w Radomiu.1948-1949. k.68..</p>	
<p>6</p>	<p>Sygn. 375/PSAKiel/365</p>	<p>Chrobok Franciszek, komendant posterunku policji granatowej w Jedlińsku pow. radomski w okresie 1939 - 1944 podejrzania na podstawie oskarżenia wniesionego przez Antoniego Środowskiego. Podejrzany m. in. o udział w zabójstwie. kilkudziesięciu Żydów, wydanie rozkazu zastrzelenia Żyda nieustalonego nazwiska oraz zastrzelenie syna Żyda Tafla . Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1948-1949. K. 56.</p>
<p>Sygn. 375/PSAKiel/366</p>	<p>Sobczak Winerowa Monika podejrzana na podstawie doniesienia byłego buchaltera w firmie M. Rajzman o działanie na szkodę rodziny Rajzmanów poprzez usunięcie ich przemocą z ich majątku i przejęcie ich fabryki. Podejrzana skazana przez</p>	

Sąd Okręgowy w Radomiu na 2 lata 6 miesięcy więzienia za podpisanie volkslisty. Karę odbyła.
Śledztwo umorzono z braku dowodów winy 1947-1949 K. 42.

Sygn.
375/PSAKiel/390

Kostrzewa Jan podejrzany o współpracę z Niemcami. Śledztwo wszczęte na skutek doniesienia syna Jana Pożogi sołtysa wsi Ambrożów odbywającego karę więzienia. W doniesieniu Adam Pożoga pisze że Kostrzewa oskarżył ojca o udział w zabójstwie Żydów, m.in. że jego ojciec, będą sołtysiem przechowywał Żydów: Gutmana Kałmę pochodzącego z Brodów, Moszka Sztarkmana z z Chybic i jednego nieustalonego nazwiska ze Staszowa 1949-1950 K. 94.

Sygn.
375/PSAKiel/397

Dietz Herman podejrzany o to że w sierpniu 1944r. w Ostrowcu, funkcjonariusz policji Kripo, brał udział w prześladowaniach, biciu oraz rozstrzelaniach Akta zawierają zeznania świadków będących świadkami mordów dokonywanych na wysiedlanych Żydach .potwierdzające zarzuty. Śledztwo zawieszono z powodu przebywania oskarżonego za granicą. 1950. K. 58. /niepaginowane/

Sygn.
375/PSAKiel/397a,
K.76.
375/PSAKiel/397b,
K.55.
375/PSAKiel/397c,
K. 54.
375/PSAKiel/397d

Dietz, Rothermund, Thoms, Brunner, Winkler, Weiler, Burowitz, Klughart, Tulke, Hoyer, Kiefel. Russel, dawni urzędnicy palcówki niemieckiej policji bezpieczeństwa oraz SD w Ostrowcu pow. radomski. Podejrzani o zabójstwa w okresie 1939-1944 w Ostrowcu. Akta zawierają zeznania świadków dotyczące działalności gestapowców w Ostrowcu masowych wysiedleń Żydów oraz mordu dokonanego 27.04.1942 na 43 mężczyznach narodowości żydowskiej, rozstrzelanych bezpośrednio pod ich domami. 1949-1950. K.90.

Sygn.
375/PSAKiel/398.

Laskowski Władysław od połowy 1943r. komendant gminny specjalnego oddziału Korpusu Bezpieczeństwa Batalionów, podejrzany o udział w zabójstwie 8 Żydów w 1943lub 44roku w miejscowości Beżów, pow. Pińczów. Śledztwo umorzone z braku podstaw do sporządzenie aktu oskarżenia. 1950. K. 27.

Pietraszek Michał i inni, sołtys gromady Czarnca, podejrzany o współudział we wskazaniu żandarmerii niemieckiej i zamordowaniu 3 Żydów w lipcu 1943r. w miejscowości Czarnca pow. Włoszczowa.
Śledztwo umorzone z baku dowodów winy. 1950. K. 70.

Sygn. PSAKiel/402

Michta Stefan, podejrzany na podstawie doniesienia mieszkańców gromady Krężoły /anonimowego/ o wydanie żandarmerii Jana Radzwana przechowującego Żydów, o wydanie Majerczyka z Laskowy także przechowującego Żydów, "gdzie partyzantka przeprowadziła rewizję i katowała Majerczyka żeby wydał żydów celem rozstrzelania ich" /k.2/

- Sygn. PSKiel/404 oraz zabicie Żyda ukrywającego się w Koziukach. Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. 23.
- Andrzejczyk Zygmunt** podejrzany o ujęcie i wydanie Niemcom w 1943r. w Kielcach, dwóch Żydów. Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950, K. 58
- Sygn. PSAKiel/405-part I
- 7 Sygn. PSAKiel/405-part II **Andrzejczyk Zygmunt** podejrzany o ujęcie i wydanie Niemcom w 1943r. w Kielcach, dwóch Żydów. Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950, K. 58
- Sygn. PSAKiel/406 **Moskal Henryk** podejrzany o zamordowanie ukrywającego się u niego Żyda. Śledztwo umorzono z braku dowodów winy. 1950 K. 25.
- Sygn. PSAKiel/412 **Kozioł Bronisław** podejrzany o ujęcie w 1943 r. wraz z Józefem Szczepanikiem w miejsc. Dankowo pow. Włoszczowa, Żyda i wydanie do żandarmom. Śledztwo umorzono z powodu śmierci Bronisława Kozła i braku dostatecznych dowodów winy Józefa Szczepanika. 1950r. K. 12.
- Sygn. PSAKiel/418 **Jakubczak Edward i inni** /Józef Szczepanek, Jan Szczepanek, Bronisław Osadnik/ wszczęte po zameldowaniu przez Franciszka Michalczyka o popełnieniu przestępstwa. Podejrzani o to że w 1943 r. w lesie Czerniczna gm. Przyrów wzięli udział w zabójstwie 6 Żydów oraz dokonali rabunku rzeczy po nich. Umorzono z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1950, K. 35.
- Sygn. PSAKiel/420 **Bania Zygmunt** /funkcjonariusz MO/ podejrzany o dokonanie napaści i rabunku ukrywającej się w 1942r. w lesie koło Łabędzi pow. Pińczów rodziny Gierszanowicza Zermana oraz postrzelenie go podczas ucieczki Wszczęte na podstawie zawiadomienia przez Gierszanowicza Zermana. Dochodzenie umorzono z powodu ukrywania się podejrzanego. 1950. K. 56. /częściowo niepaginowane/
- Sygn. PSAKiel/42 **Strachanowski Franciszek**, volksdeutsch, podejrzany o zawiadomienie władz niemieckich w 1940. w Kielcach o tym, że volksdeutsch Ludwik Kędzierski posiada radio oraz że współpracuje z Żydami. Akta nie zawierają dokumentów dot. dalszych losów postępowania, w tym informacji o umorzeniu.

- 1950 K. 25. 2
- Sygn. PSAKiel/424 **Narodowski Józef** podejrzany m.in. o to że podczas okupacji we wsi Osławice gm. Radków odebrał Żydom z Czaryża /Josek i Mordka Rozyblad/ mąkę oraz wydał ich Niemcom. Śledztwo zawieszono z powodu ukrywania się podejrzanego. 1950. K. 30
- Sygn. PSAKiel/426 **Wójcik Tadeusz**, członek PZPR, podczas okupacji dowódca bojówki AK o kryptonimie „Dominika”, ps. „Zagacki”, podejrzany o udział we wsi Chruszczyna gm. Nagorzana w 1944r. w morderstwie 5 Żydów. Akta zawierają obszernie zeznania członków bojówki Korpusu Bezpieczeństwa Batalionów Chłopskich w gm. Nagorzany pow. Pińczów, dotyczące szczegółów akcji wyłapywania, mordowania i rabowania ukrywających się na tym terenie Żydów. Dochodzenie umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950r. K. 36.
- Sygn. PSAKiel/428 **Norymberski Dawid vel Seweryn** podczas okupacji członek Żydowskiej Policji Porządkowej w getcie w Radomiu. Wszczęte na skutek doniesienie Mieczysława Wajchmana, zam. na terenie Czechosłowacji. Wajchman oskarża Norymberskiego o współpracę z gestapo, oraz udział w akcjach eksterminacyjnych. Akta zawierają obszerną relację Wajchmana dot. warunków w ghetcie. Także informację o linczach dokonanych przez współwięźniów w obozach koncentracyjnych na komendantach Policji Żydowskiej, Joachim Gajger z Glinic, Tepermana ze Skarżyska, Zygmunta Immerglucka, policjanta z Radomia, komendanta obozu w Wolanowie. /k.1-3/ Śledztwo zawieszono wobec nieujęcia podejrzanego i braku podstaw do ekstradycji. 1946 – 1949. K. 53.
- Sygn. PSAKiel/430 **Sinkiewicz Stefan** były granatowy policjant podejrzany m.in. o udział w zamordowaniu Żyda nieustalonego nazwiska. Świadek Gajos u którego ów Żyd był w czasie okupacji zeznaje nt okoliczności ujęcia zastrzelenia mężczyzny. W akcji poza podejrzanym brali udział :Turliński Kazimierz, Kozak i Król. Zastrzelony Żyd został zakopany w miejscowości Bocheniec, gm. Małogoszcz /k.29/ co potwierdza ówczesny sołtys tej wsi. Dudek Szymon /k.28/. Postępowanie karne zawieszono do czasu ujęcia podejrzanego, zarządzono poszukiwania. 1949-1950, K. 56.
- Sygn. PSAKiel/437 **Gieprz Stanisław** podczas okupacji majster w fabryce „Granat” Kielcach. Podejrzany o znęcanie na żydowskimi pracownikami fabryki. Śledztwo zawieszono z powodu nieujęcia podejrzanego. Zarządzono poszukiwania. 1950, K. 33
- Sygn.
375/PSAKiel/441

Sygn.
375/PSAKiel/444,
t.1, 375/PSAKiel/444
t.2

Majering Hans, rozpoznany w Duseldorfie przez Mieczysława Sawickiego jako były komendant obozu koncentracyjnego w Blizinie. Zatrzymany przez władze brytyjskiej strefy okupacyjnej. Podejrzany o znęcanie się nad więźniami. Śledztwo prowadzone w celu zebrania zeznań świadków byłych więźniów obozu. Śledztwo zawieszono z powodu przebywania podejrzanego poza terenem Polski. Akta zawierają wniosek ekstradycyjny z dnia 12.09.1950r. 1949r. K. 114.

Sygn.
375/PSAKiel/445

Tajndt Janina podejrzana na podstawie doniesienia złożonego do U.B.P. w Radomiu przez Zofię Choińską, oskarżającą m.in. o to że w roku 1944 w Radomiu wskazała władzom niemieckim Żydówkę która została w wyniku tego zastrzelona. Przeciwno podejrzaną prowadzono w tym czasie postępowanie z art. 5 prawa dewizowego. W toku śledztwa ustalono że podejrzana przechowywała w swoim mieszkaniu kobietę nazwiskiem Klara Jakobi /Jakóbi/ z synkiem Leszkiem, którą zabrał z jej mieszkania policjant granatowy. Śledztwo umorzono braku dowodów winy. 1949-1951, K. 7.

Zaczkiewicz Stanisław, kolejarz podejrzany o to że w roku 1943 wskazał Niemcom kolejarza Niemcom kolejarza Rutkowskiego jako Żyda, w wyniku czego ten został zastrzelony. Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950, K. 14.

English Draft translation

Reel	File	Description
1	Call No 375/PSAKiel/4	Maciejewska Maria. The suspect was born in Częstochowa on January 16, 1923, placed on the Volksliste in 1941. The files do not show explicit who contributed to the decision of investigation in that matter. The witness Jan Kępa testified that the suspect "lured Jews to her place and denounced them to Gestapo, which can be confirmed by Jan Lang". The investigation was suspended on Dec. 19, 1949, as the suspect couldn't be found. The file contains a/o the protocols of witnesses' investigation, the correspondence, the decision to discontinue the investigation with the justification and German documents made out to the suspect. 1949. Cards 48.
	Call No PSAKiel/12	Młodnicki Artur . The file contains the correspondence between the Commission for Liquidation of the Union of the Artists of the Polish Stage with the prosecutors of the Court of Appeal in Kielce. It contains neither the witnesses' testimonies nor the act of

indictment. The investigation was discontinued, as "the case is not a crime". The justification includes the information that the defendant was in Czestochowa during 1939-1942, where he was a/o: "the administrator of houses belonging to Jews". 1949. Cards 6.

375/PSAKiel/15

Lichocki Marian. The prosecutor of the Special Court in Lublin, the agency in Radom charged Lichocki, the chief officer of Kripo in Ostrowiec, "participated in the killing of Stanisław Paprotka", "persecuted their families", "and actively participated in the killing of a man of unknown name". Lichocki was sentenced on Feb. 08, 1947 for 5 years in prison for participation in the killing of Paprotka and persecuting the defendants and their families. Due to the complaint for cassation filed by the defendant, the Supreme Court rescinded the verdict of the District Court in Radom on Sept. 20, 1947. It reads in the justification that the activity of the defendant was aimed at the common criminals, therefore the decree concerning the punishment for the Nazi criminals cannot be applied, but the penal code only. The defendant was the chief officer of the Polish Criminal Police till 1939 and, during the occupation, from Dec. 1939 to January 1945, the officer of "KRIPPO", serving as a sergeant. On October 25, 1949, the detective of the Communist County Security Office in Ostrowiec informed that the defendant in order to be accommodating with the German State consistently acted against Polish people from the town of Ostrowiec and "the County of Opatów." "In spring 1943, together with German gendarmerie, killed the Polish citizen of the Jewish nationality of unknown name." The witnesses confirmed the participation of the shooting.

Świadek Jan Nowakowski testified: "in the month of April 1942 or 1943 Gestapo arrived in Ostrowiec to undertake pacification of Jews living in Ostrowiec. Those who took part in murdering Jewish families were: Lichocki Marian, Bąbel (name unknown), Kaczmarek (name unknown), who were then serving in Kripo in Ostrowiec. The Jews were taken out from their houses and flats one by one and shot next to them. Most of the dead people were lying on pavements. I was going past them in my cart and saw Lichocki and Kaczmarek shooting the people together with Germans, it was quite early, in the morning."

The defendant Lichocki was imprisoned from October 9, 1945 till October 28, 1947. In the course of the investigation instituted by the communist Security in Ostrowiec, no new evidences have been found to enable lodging the claim for resuming the inquiry. The cassation was aimed at giving a verdict based on the Penal Code but the investigation was discontinued. The files do not state if the suspect spent 5 years in prison, as it had been sentenced or not. The file contains protocols of the witnesses' investigation and the respective correspondence. 1949. Cards 61.

Gajek Wincenty. The suspect was born on May 15, 1894 in

Call No
375/PSAKiel/19

Wrocław, 96 Traugutta Street and was a carter. He graduated from the primary school and didn't have his own property. He served during the first World War. The investigation was instituted on the basis of the testimony of Michał Biernat of Oct. 21, 1948. The witness testified that Gajek, serving in the ward called "Obhut"/Obchód ("A tour inspection") during the German occupation, could use weapon against the Polish civilians, was robbing their food and "used the fire-arms quite often against the Jews in the ghetto". The witness, Konstanty Kornilow, testified: "he was notorious for great eagerness in his service for Germans and [...] even when it was over he used to walk around and arrested people who delivered food there". The investigation was discontinued on Nov. 25, 1948 due to the lack of evidences of guilt. The file contains the testimonies of witnesses, the respective correspondence and the motion for discontinuation with justification. 1948-1949. Cards 31.

Call No
375/PSAKiel/20

Mikulski Piotr was born on June 27, 1907, lived in Zwoleń in 7 Krzywa Street, was a secretary in the court of Zwoleń, studied in a junior high school for 6 years, didn't serve in the army. The investigation was instituted in the result of the testimony of Chaim Frydman from Wrocław, 12 Stalina Street, apt. 5, that the suspect helped Germans to deport Jews, "was chasing a shoemaker called Honigsman during the one of the rounds-up and shot him finally and took away his leather. He also promised to hide the entire family Tajman (tailors), took away their belongings and gold and then denounced them to the German gendarmes, who shot the Jews". Acc.to the testimony of the witness, Major Birenbaum: "Piotr Mikulski didn't took part in round-ups, didn't visit the ghetto to take revenge on Jews and that it was not true that he had chased the Jew called Honigsman with leather, and didn't chase him later", and "the Mikulski's wife hid two Trajman's daughters during the night of Sept. 29, 1942, i.e. the night of deportation of Jews from Zwoleń, and the next day Mikulska learned that Trajman had been taken to Majdanek and that the remaining Jews with the Jewish Militia didn't want to take care of the Trajman's children, that she let the children leave her house because they couldn't stay there any longer as her neighbors were talking that mikulska was hiding Jewish children and those two girls went out. They were wandering around Zwoleń, the Jews refused to take care of them, so did the Poles, so they decided on their own to go to the gendarmes, who they knew, as their father used to sew clothes for them, asking the gendarmes to give them a cart and take them back to their father in Garbatka. The gendarmes didn't give a cart and shot the Trajman girls". Acc. to the information gathered by Stefan Wilk, the chief officer of the militia precinct in Zwoleń of June 17, 1949: "the Mikulski family hated Jews", but: "it was impossible to state that Mikulski Piotr was denouncing Jews to Germans himself ". It was impossible to investigate most of the witnesses indicated

and summoned by Frydman, as they were not available in Poland, and those who were inquired did not confirm the charges against Mikulski.

Due to the lack of evidences and the speculation that the accusation was the Frydman's revenge for the negative settlement of the matter concerning his property, for which Frydman blamed Mikulski, the investigation was discontinued on Oct. 31, 1949. Besides, it was impossible to inquire Frydman, because he had changed his address. 1948-1949. Cards 46.

Nowakowski Józef born in Szydłowiec in 1925, a shoemaker, the owner of a sawmill, the owner of a one and a half acres of ground, a house with 10 rooms, sentenced to 4 years in prison in 1928 for assault. The investigation was instituted on the basis of the information from Jan Basek, the member of a Voluntary Militia on Jan. 15, 1938, that the suspect "committed a murder of two Jews" during the occupation.

The suspect was hiding Jews but it was not evident if he did not for money. The charges were based on the assumption that the means for his purchase of a sawmill was raised from the crimes he committed on Jews. Nowakowski bought the sawmill from a Jew. The witness, Marcin Matyszczak testified that he heard from some unknown people on the market place that "Nowakowski threw them away from his place and those Jews were killed in a forest of Skarżysko by partisans and Nowakowski Józef profited from it a lot". The witness, Aleksander Magierowski testified that Nowakowski had hidden two Jewish women for a week, and, the women asked then to deliver them to Wierzbnik, where a group of other Jews stayed, including their family. The witness led the women there, he didn't remember the address, and neither had he remembered if it was in 1942 or 1943. The investigation was discontinued. 1949. Cards 40.

Call No
375/PSAKiel/24

Czechowski Piotr i Czechowski Władysław suspected of murdering Jews, fugitives from the ghetto in Kielce. The suspect, Piotr Czechowski born in the Rębów commune, the County of Kielce on June 20, 1897, completed 3 classes of primary school, a son of peasants, was not a member of a Communist party, didn't serve in the army, had 8 hectares of soil and 4 hectares of a forest.

Władysław Czechowski, born on July 14, 1904, completed 4 classes of primary school, was not a member of a Communist party, had 2.5 hectares of soil and a grocery store, served in the 6 Regiment of Cavalry in Stanisławów. The investigation was instituted on the basis of information to the County Command of militia in Opatów that the suspect, Piotr Czechowski killed several Jews in some clay pit, whom he earlier deprived of their gold. The investigation revealed that it might have been a family Frydman. The witness, Józef Pyrlak testified that he had led two Jews from the village of Szumsk towards Chmielnik and was paid for it in the amount of 700 zlotys. The witness, Józef Suchojad, the Szumsk administrator

Call No
375/PSAKiel/25

testified that the Władysław's wife, Leokadia Czechowska found in 1942 a hide-out with Jews in her garden. She ordered them to leave. When they procrastinated she went to ask the village administrator for help and he ordered the Jews to leave the village. The Jews said that they had left their belongings at the Władysław Czechowski's place and were promised they will be kept hidden. The investigation was discontinued on August 29, 1949 due to the lack of evidences. The identity of a man, whose dead corpse has been found in the place of a burial of murdered Jews remained unknown. 1945-1946. Cards 26.

Call No
375/PSAKiel/26

Kurzak Antoni suspected of denouncing a Soviet soldier in fall 1944, who escaped from the war camp, to German gendarmes, who shot him then. Kurzak Antoni, 38 years old, lived in Cynków, the Rudnik Wielki commune, a carpenter and a farmer, completed 4 classes of a primary school and served in the 3 Regiment of Cavalry in Tarnowskie Góry. Maria Kurzak testified that she found him in her stable and that he had robbed her earlier. He had been running away towards fields but was seized by the villagers, delivered to the village administrator and then to the German gendarmes. The man wore civil clothes, spoke Russian and, acc. To the witnesses, was a Ukrainian from the Lvov area. The accusation was mainly based on the testimony of Helena Duda, wh was then imprisoned for 9 years for „the killing of her husband by the hands of partisans”. She was denounced by Antoni Kurzak. The investigation was discontinued on Jan. 14, 1950. It was justified by the fact that the man led to the gendarmerie was just a criminal and those who led them there acted for the public and private sake and do not undergo the prosecution as per the decree of August 31, 1944. 1949-1950. Cards 50.

Call No

Zmysło Maria was born in Sierakowo the Kobylnica commune, the County of Słupsk on May 28, 1902, illiterate, was suspected of participating in the murder of a Jew who was hiding at her place. Andrzej Wrześniak testified that Zmysło told her that “she had been hiding a Jew, who was looking after her children during the occupation; her home was burnt then, so the Jew told her to move to his former house and try to live there. So she did and his house became hers. She took the Jew with her. The Jew wanted her to give him food but she refused. She beat him with a stick, then two men came and killed the Jew, but I don't know if it was her who let them do it, or not”. The suspect testified that she had been hiding a Jew for half of a year but he left her when the Red Army had entered Poland and jointed the army. She hasn't seen him any more. She was living then in the village of Trzzebina, the County of Busko, the Kielce province. The Jew, according to her testimony, used to live in Obłokoń, the County of Busko before the war, where had a house and some 11 hectares of soil. Another witness, Helena Opozda, the daughter of the suspect, testified that her mother was living in the house that belonged to that Jew when her

375PSAKiel/31

own house was burnt. There was a rumor that the suspect had participated in that murder but there are no evidences of it. The file contain the motion to deliver the files of investigation against Andrzej Wrzeński suspected of the crime committed in the village of Trzebinia, the County of Busko, the Kielce province as per the decree of Aug. 03, 1944. 1949-1950, Cards 30.

Call No
375/PSAKiel/38

Pakuła Jan (alias Pucuła, in most of the documents), was born on April 21, 1911, living in Ożarów, 58 Kolejowa Street, a miller, completed five classes of primary school. The investigation was instituted on the basis of anonymous information. He was accused that, working in the mill of Władysław Susek, the Volksdeutsch, contributed to the denouncement of a Jew and two Jewish women to German gendarmes, who shot them then. He was also accused of persecution of the Jews working in the mill, beating them and "cutting their beards". He was also blamed for throwing away of a Jewish child, who he had allegedly hiding. The witness, Józef Lasota testified that the defendant testified that he had been involved in the seizure and beating of a Jew, denouncing him to gendarmes /card 7/, as well as taking away the Jewish belongings. The witness, Stanisław Kwiecień, testified on the matter of shooting of two Jewish women in summer of 1944. Ożarów be German gendarmes /card 49/. The witness, Aleksander Bajek described in his testimony, the circumstances of finding a 5-month-old Jewish baby in the fields left over after the deportation of Jews from Ożarów in summer 1944. The witness heard the shots at the Jewish graveyard "then I learned from the people; it was commonly discussed, that the kid had been shot by Germans". The witnesses' testimonies to not state explicit „who had the baby and who gave it away to German gendarmerie". Acc. to the witness, Stanisław Lasota, „Jan Pucuła kept saying that the baby was at the Stanisław Kwiecień's place but it was revealed that he was in his place, instead". The investigation was discontinued due to the lack of evidences and there was impossible to state that Pucuła acted against the Polish people on may 17, 1950. The file contains the information denouncing Pucuła, testimonies of witnesses and the suspect, the letter "to Janek" signed "Bolek", the certificate of employment in the Victoria mill from November 1942 to July 1944 made out on the request of the suspect, the request of the suspect's wife directed to the Department of Investigation to accelerate the investigation, the motion for leading the suspect to the place of investigation/detention, the decision of temporary arresting, the motion for prolongation of the arresting, its receipt, the order to release the suspect from detention, the motion for discontinuation of the inquiry, along with its justification. It also contains the inquiry of the Voivode of Kielce of Feb. 10, 1927 directed to the District Attorney in Kielce conc. the former local veterinary accused of issuing illegal certificates for taking away of geese from Chęciny. 1949-1950. Cards 67.

Call No
375/PSAKiel/49

Szczypiorkowski Teodor. The defendant was born in Czestochowa on August 09, 1920, a farmer, completed seven classes of primary school and three years of vocational school, having no property. The investigation was instituted on request of the Prosecutor by the Court of Appeal in Kielce. The defendant, the former Polish police officer during the occupation applied for rehabilitation in 1947 to the Commission for Rehabilitation and Classification at the Presiding Office of the Cabinet. In the course of inquiry conducted in the places of his service "only the communist Security in Czestochowa advised that Szczypiorski was beating Jews in the ghetto and was going for a hunting for partisans" and "together with other officers of the blue police, on a patrol in the Zawodzie quarter, near the Jewish graveyard, participated in the seizure of an unknown person, who started running away. Then, all the present officers shot after him wounding him and then delivered the guy to the German authorities". Acc. to the Municipal Command in Czestochowa militia officer's account: „neither the civilians nor the Jewish Committee accused Szczypiorkowski for anything. The investigation should be discontinued". It was discontinued on Nov. 11, 1949. The files contain a letter from the Prosecutor's Surveillance at the Ministry of Justice transferring the Szczypiorkowski's files from the Commission for Rehabilitation and Classification to the Court of Appeal as it had been stated the suspect's deeds conform to the crime classified by the decree of Aug. 31, 1944, the suspect's testimonies and the correspondence. 1949. Cards 11.

Rosenbaum Noach born in Radom on Jan. 16, 1905, the son of Tanchum and Estera, maiden name Gruen, living in the USA. He was suspected that being a prisoners' foreman in concentration camps in radom and Vetlingen, allegedly persecuted his fellow prisoners torturing them, and besides, together with the German chief officer of the camp, was selling the food allowances that were for the prisoners. The investigation was instituted by the letter of the Prosecutor's Surveillance of the Ministry of Justice of Aug. 06, 1949, ordering the Prosecutor at the Court of Appeal to institute the investigation. Witnesses that could confirm the suspect's activity in Veitlingen couldn't be found. The testimony of Maria Nadel describes the suspect's activity when he used to work as a food store-keeper in the labor camp in Radom, Szkolna Street (of November 1949). Her duties comprised the supply book-keeping in the camp. "I often checked the book kept by Rosenbaum and found out that he hadn't been giving out the same amount of food as he used to write off in his book." She also testified that Rosenbaum was wearing a cap of the Jewish militia and ha no contact with his fellow prisoners. Her testimony also contains information conc. the liquidation of the labor camp in Radom, Szkolna Street in August 1944. The witness, Boruch Zylbersztak, the prisoner of that camp testified: „ I haven't heard if Rosenbaum was depriving us of and food allowances either selling

Call No
375/PSAKiel/52

them out". The witness once met another Jew (couldn't recall his name) who had told him that Rosenbaum was a prisoners' foreman in Veitlnge but he didn't mention anything about the activity of Rosenbaum in that matter. Dina Winder (was transferred to the camp in the Szkolna Street after the displacement of the majority of Jews from the ghetto in Radom) testified that: "the cases of beating the people who complained about too small food allowances by Rosenbaum were very frequent". The file contains the letter to the Prosecutor in Kielce ordering to institute the investigation, witnesses' testimonies, the correspondence, the letter of Jan. 20, 1950 to the Prosecutor in Kielce informing that the copy of the charging material was submitted to the Israeli Police as Rosenbaum had been arrested in Tel-Aviv as suspected of collaborating with Germans, the correspondence of the prosecutor in charge with the Jewish Historical Institute in Warsaw and the Provincial Jewish Committee in Łódź related with the search for witnesses. The letter from the Union of Fighters for Freedom and Democracy, the Radom branch office advising that the only member of the union who used to know Rosenbaum claimed that he acted unimpeachably in Radom. He knew nothing about his later activities. The investigation was suspended on December 12, 1949 as the suspect remained beyond Poland.
1949. Cards 36.

Wystrychowski Jan born in Żarki, the County of Zawiercie, on March 09, 1910, completed 6 grades of primary school, was the owner of 6 hectares of soil and a farm, served in the army in the Infantry Regiment Częstochowa-Sosnowiec, was suspected of denouncing Sruł Szyja Markowicz and his family to the German gendarmerie, who shot Sruł. The investigation was instituted in the result of information from Szlama Kalkopf, who accused Wystrychowski of persuading Markowicz to leave his wife and two children who survived the deportation of Jews from Żarki in July 1943 and his property at the Wystrychowski's place and then denounced the Jewish family and kept their property. The property allegedly consisted of four machines from the Kalkopf's factory. Markowicz had been sent to a concentration camp from which he managed to escape. Acc. To Kalkopf, Markowicz headed to Wystrychowski's home and the host ordered him to hide on the attic. Then he informed the gendarmerie about it, who came and shot Markowicz on the spot. Władysław Białas testified that he had heard that Markowicz had been shot by the gendarmes but didn't know where. Stanisław Ziaja heard from other people that Markowicz had been shot by German gendarmes „but as for the Markowicz family, they were not present in Żarki as they had been deported from there half a year ago” and that he “has never told Kalkopf that he had seen the machinery from the Kalkopf factory at the Wystrychowski's place neither has he visited that place”. The suspect pleaded not guilty. He testified that the Markowicz's

Call No
375/PSAKiel/66

family had been taken to the ghetto, i.e. the house in which all Jews had been gathered but he didn't know what happened to them later. He denied that he kept the machinery; as far as he knew they were at this brother in law's place (i.e. the Kalkopf's). The clothes and jewelry were taken by the Markowicz to the ghetto. Markowicz himself arrived in Żarki in 1944 and hid at the attic but the suspect didn't know about it. In early morning the gendarmes came and told him that people had said that there was a Jews hidden at his attic. They ordered him to show where his attic was and found Markowicz at one of them hidden in straw, shot him on the spot and threw the body outside. Władysław Wolski testified that the Markowicz family "during the deportation of Jews in June 1943, around midnight, I knew that such a family was living in the house where the boarding school is now, i.e. in the ghetto, the outstanding Jews had been located by Germans there. How they were deported and by who or when, I don't know, I only know that they were sent somewhere near Radom, but if it was the entire family I don't know either". Kazimierz Mikołajczyk testified that the gendarme Szubert told him that "the firefighters on duty in Żarki noticed that a Jews came out to the Wystrychowski's yard and therefore they informed the gendarmerie about it and so we went there and killed that Jew at the attic."

Cabaj Jan was suspected of denouncing one Jew of unknown name to the German authorities during the occupation. The investigation was instituted on the basis of anonymous information accusing Cabaj of denouncing the Jew and the information signed by tytus Głuszc submitted to the Communist Security in Kielce, which, ignoring the earlier anonymous information, didn't institute the inquiry. The suspect had been a village administrator of the village of Kobiela, the Opatowice commune during 14 years before the war outbreak and continued till March 1943. The witnesses (Kudła Walenty, Makuch Jan, Zuwała Ludwik, Andruszczyk Antoni, Sasak Antoni,) testified that he had been a good administrator and therefore used to be chosen three times in a row for that post, duly executed the orders of the Communal government and wasn't eager to collaborate with Germans. The investigation aiming at finding Tytus Głuszc was not successful. Acc. To the detective Antoni Wachecki, the investigation resulted in finding out that the letter signed by Tytus Głuszc must have been an anonymous letter the was sent due to some personal clashes. Stanisława Kopec, the wife of Józef Kopec, who was imprisoned then, was suspected of it. Podejrzenie padło na Stanisławę Kopec, żonę Józefa Kopia, odbywającego karę więzienia. In 1949, Kopec wrote an anonymous information accusing Franciszek Mikołajczyk, also from Kobiela, of denouncing the Jews who were hiding on the territory of the Opatowice commune to Germans. He called Jan Cabaj for his witness, who then charged also Józef Kopec with it. It resulted in sentencing both of them for imprisonment. It was likely that the Kopec's wife

wanted to retaliate and wrote the anonymous information accusing Cabaj. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt on June 27, 1950. 1950 Cards 49. (including 35 cards written on one page only)

Winiarski Józef were born in the village of Majdan the Szydłowiec commune on March 22, 1911, completed seven grades of primary school, no property, a clerk of the Meat Distribution Market Protection in Kielce. He was suspected of murdering two from the three the Jews who were hiding at the Marianna Stopa's place in 1943, who used to live in Majdanów, the Łazy commune. The 3rd wounded Jew managed to escape and informed the Blue Police precinct which resulted in the arrival of German gendarmerie to the Stopa's place and shooting of the earlier rescued Jew. The investigation was instituted on the basis of the testimony of Antoni Szklarski persuaded to do it by Tadeusz Gwarek, the Voluntary Militia officer. Szklarski testified that Winiarski was leading the gang, which was responsible for assaults and robberies. Marianna Stopa was hiding 3 Jews at her place. Acc. To the witness, she became more and more scared of it and confessed it to Winiarski who came with his gang and shot two of three hiding Jews. The one who survived informed the Blue Police about it which resulted in the arrival of German gendarmes who shot marianna Stopa and the third Jew. The witnesses, Antoni, Piotr and Stanisław Sokołowski, Antoni Mróz and Stanisław Stopa confirmed the criminal activity of Winiarski under the cover of being a partisan. The witness, Ludwik Adamczyk testified: "I know that Winiarski Józef was a member of partisan group during the occupation and was the chief officer of his squad, had a pseudonym "Nieubłagany" ("The inexorable") who was responsible for assaults and robberies in Ciechoćławice" (card 7). The witnesses, Stanisława Winiarska i Władysław Polak described those assaults they were victims of but couldn't recognize the perpetrators. Generally all the witnesses confirmed that two of the Jews that used to hide at the Stopa's place were killed by the gang whereas the third, together with Stopa was killed by German gendarmes. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1949-1950 Cards 56. (including 36 cards written on one page only)

Call No
375/PSAKiel/67

Szłęczak (Ślęczak) Wincenty and others were born in Krasice, the County of Częstochowa, completed 3 grades of primary school, had 7 hectares of soil, and served in the Infantry Regiment Częstochowa-Brzeg. Was suspected, together with Józef Michalak and Stefan Kowalczyk that, during the occupation, in the village of Chrapon, the Wancerzów commune, the County of Częstochowa, participated in the killing of Moszek Wolfowicz. The investigation was instituted on the request of Abram Wolfowicz, who appealed to the District Jewish Committee in Częstochowa that, acc. to the Chrapoń villagers, his cousin Moszek Wolfowicz, who used to hide

at the Wincenty Szlezak's, the Michalik's and the Kowalczyk's place was murdered by them. Michalak Józef denied that he used to hide Wolfowicz during the war. zaprzeczył jakoby przechowywał Wolfowicza podczas wojny. Kowalczyk Stefan [born in Zawada, the Wancerzów commune on June 25, 1925, completed seven grades of primary school, a farmer having 4 hectares of soil] denied that he participated in the killing of Wolfowicz but confirmed that five Jews came to him in 1942 and were hiding in his barn. One of them was Wolfowicz. The investigation was discontinued on April 29, 1950 due to the lack of evidences of guilt. At the same time, considering the testimonies of some of the witnesses, it was suspected that in the killing and robbing of Jews who had been hiding at the Ślęzak's place Edward Kula and Józef Kasprzyk were involved., so it has been decided to initiate the investigation against them two. The file contains the letter of the District Jewish Committee in Częstochowa, testimonies of witnesses and suspects, the application of Abram Wolfowicz for the consent for the exhumation of the Moszek Wolfowicz's corpse, the protocol of confrontation of witnesses: A.Wolfowicz and Stefan Będkowski, the protocol of exhumation, post mortem and examination of an exhumed dead corpse (of March 08, 1950) and the motion to discontinue the investigation with its justification. 1950. Cards 52. (20 cards written on one side only)

Call No
375/PSAKiel/69

Bernacik Katarzyna born on Oct. 3, 1899, illiterate, with no property, suspected of collaborating with Gestapo and denouncing almost 1,000 Poles and Jews from Garbatka to Gestapo. The investigation was instituted by the complaint and information about the collaboration with Gestapo submitted by Stanisław Bernacik and signed by 63 witnesses. The witnesses confirmed the suspect's collaboration with Germans, together with her husband and two sons. Her husband, Szczepan was shot in Garbatka by the clandestine organization. The witness Twardowski testified that "the late Bernacik's property had been taken over by Stanisław Bernacik and the suspect decided to take it away from him". /card 20/. The court of the 1st instance in Zwoleń, in its letter of Dec. 07, 1949, advised that the suspect has a trial in the court to sanction her legacy after her first husband, Kazimierz Bernacik /card 46/. The file contains the information submitted by Stanisław Bernacik, testimonies of the witnesses and the suspect but there is no motion for discontinuation there. 1949-1951. Cards 53.

Call No
375/PSAKiel/ 74-
74a

2

Call No
375/PSAKiel/81

Szypulska Eugenia born on June 17, 1915 in Białogóra, stemming from the social class of working intelligentsia, completed the course of 5 years in the junior high school, having 17 % share in the house. She was suspected, together with her sisters (Zuzanna Zakrzewska and Alina Skiba) of having close relations with Germans, blackmailing Jews and robbing their property. Arendarska Franciszka testified that the suspect boasted to her that she had gone to the shop of the Jew called Baranowski with a Gestapo officer and asked for a stove, which she wanted to buy for the old pre-war price and, when the owner refused, was beaten by the Gestapo officer /card 13/. Gałka Jadwiga testified in the matter of the stove taken away from Baranowski: „when I asked how much she had paid, she replied that she had paid nothing, just banged the Jew’s head several times and took the stove away” /card 23/. Kwiecień Antoni testified: “in 1942, when Germans started throwing Jews away from their flats, I saw Zuzanna Zakrzewska carrying a sewing machine stolen from one of the Jewish house” /card 15/. Pietrzykowska Józefa testified that she had seen Szypulska with her sister carrying furniture from the ghetto. Arendarska testified that the sisters had nothing before the war and set up two shops in Kielce during the war, which

remained in their possession also after the war. 1949-1950. Cards 96 (ca half of them written on one side only).

Call No
375/PSAKiel/84

Wętykij Teodor born in Turynka, the County of Żółkiew on Feb. 20, 1920, completed 7 grades of primary school, no private property, and a tailor having his own workshop. Belonged to the privileged group of Ukrainians during the occupation and was suspected of persecuting his fellow workers in the arms factory HASAG in Skarżysko Kamienna. In the course of investigation, the witnesses maintained that the suspect, working as a warden, enabled them to carry away pieces of ammunition. The witness Franciszek Raczyński testified: "I saw Wętykij let Poles smuggle food and other parcels to and from the factory. Those Poles delivered food to the Jews who were at the factory" (card 28). The file contains a/o the papers testifying his correct conduct during the occupation and the card of searching for war criminals. 1949-1950. Cards 48.

Call No
375/PSAKiel/86

Nowak Henryk born in Milica on Nov. 05, 1920, living in Bugaj, the Bliżyn commune, a peasant, completed 4 grades of primary school, a smith having 2 hectares of soil, sentenced for two-week-detention for assault, suspected of the killing of 2 Jews of unknown names in April 1944. The investigation was instituted on the basis of information submitted by Bronisław Jedliński. Two dead corpses of Jews were found near the village of Bliżyn. Jedliński sued Nowak and several members of his family on some financial reasons. There is an account of Zofia Zep that she had been robbed by Nowak, who had a weapon in his hands, in fall 1943. The files contain an account of corporal Józef Putrzak, the chief officer of the militia precinct in Bliżyn of the inquiry undertaken in the case of Nowak that referred to "withdrawing golden teeth from the mouth of killed Jews" (card 32). The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1949-1950. Cards 102. (half of them written on both sides).

Call No
375/PSAKiel/91

Anzorge Bolesław i Maria suspected of denouncing Antoni Sikora and Zdzisław Baryń during the occupation, which resulted on the persecution of them and Baryń was sent to a concentration camp where he died. Besides, Maria Anzorge allegedly participated in the robberies of Jewish shops during 1939-1941. The investigation was instituted on request of Antoni Sikora. No evidences of guilt were found during the investigation; however it was revealed that there was a dispute between Sikora and the Anzorge family and he was sued by them for defamation. 1949-1950. Cards 39.

Witkowski Piotr suspected, together with Franciszek Wiewióra, the Suliszów village administrator of participating in the hunting for Jews hiding in the village. The investigation was instituted with a note made by the clerk called Grzeszczak. The witness Zalklikowski testified that the suspect's brother, Mieczysław

Call No
375/PSAKiel/93

Witkowski told him that Piotr “ ran after one Jew to catch him. He kept chasing him for ca 2 km and finally caught him to those who were leading the hunting” /card 3/. The chief officer of militia precinct in Piotrkowice, Kwiatkowski found out that „Hond Roman inquired as a fitness, stated that the entire hunting for Jews was organized by Karol Kuśmierczyk with the help of other, unknown informers” /card 27/. Kuśmierczyk stemmed from Silesia, worked in the German Town Hall in Chmielnik and, at the end of 1944, was suspected of working for both sides, was arrested and shot by the German gendarmerie in the Lisowskie forests. The suspect called Wiewióra wrote down the circumstances of the hunting for Jews hiding in the area. Seized Jews were taken away to Chmielnik and shot down there. The witnesses confirm the hunting but their testimonies differed from each other in details and in the scope of the participation of the Polish villagers of Suliszów in that hunting. The testimonies revealed that the hunting could have resulted from the prior arresting of the clandestine organization in Suliszów which caused repressions aimed at the entire village /card 35/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1959-1950. Card 48.

Góra Stefan accused of participating in the killing of the police officer called Hynek and the killing of 5 Jews in the mine of Goździelin. The investigation was instituted in the result of anonymous information. Most of the testimonies are eligible. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1949-1950.

Call No
375/PSAKiel/97

Kotula Mikołaj accused of participating, as a member of the industrial guard during the occupation, in the killing of Jews working in the factory producing weapon. No testimonies of witnesses in the files. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1949-1950. Cards 11.

Call No
375/PSAKiel/ 104

Sadkowski Mieczysław suspected of informing the German police in Kielce about Andrzej Wasik and a Jew unknown by name as involved in politics. The investigation was discontinued due to the suspect’s death. 1949-1950. Cards 21.

Call No
375/PSAKiel/
108a

Dulny Aleksander accused of seizing 2 Jewish women on the territory of the village of Bodzentyn, the County of Opatów in fall 1944 and delivering them to the German authorities. The investigation was instituted on the basis of the information from Szama Kudłowicz from Ostrowiec submitted to the prosecutors, acc. to which Dulny delivered those two girls to the village administrator and made him report about it to Germans “for which Dulny was awarded by Germans with one kg of sugar for each person” /card 8/. The defendant testified that “we was hiding ca 30 Jews then” /card 8/. The witness Kitowski testified that Dulny delivered a Jewish woman to Ostrowiec on the order of the

Call No
375/PSAKiel/ 110

Sodół village administrator, but he didn't denounce her to Gestapo and let her go. The Jewish woman visited him afterwards, got some bread and went away. He admitted he didn't know what happened to her then. The investigation was discontinued, as there was no evidence that the suspect denounced Jews to Gestapo. 1949-1950. Cards 25.

Call No
375/PSAKiel/ 114

Bernacik Stefan suspected of denouncing Jews, whom he had been hiding to Gestapo and robbing their property. The witness Śmiechowski testified that he had known that Bernacik was keeping two rich Jews called Wefna and N. Rachmil at his place for some time. He had bought some buildings from them previously. Some time after that those Jews have been shot by Germans. Acc. To the witness, the Jews handed over their entire property at the Bernacik's place and he took it over after their death. The investigation was discontinued due to the lack of guilt. In his justification, the prosecutor wrote that it must have been impossible that "the suspect, who was a member of the Home Army was hiding Jews couldn't show sympathy to them and refrained from rendering some help to Jews" /card 41/. 1949-1950. Cards 48.

Call No
375/PSAKiel/ 115

Krakowiak Józef – a member of the national Military organization suspected of participating in the killing of 3 Jews: Wajnberg Jankiel, Wajnberg Pinkwas and Koopel, who were hiding in the village of Przybysławice. The files contain a/o the testimonies of Władysław Schabowski conc. the collaboration of Rev. Julian Maruszewski with Germans, banditism, also aimed at hiding Jews as well as at those who were hiding Jews /car 3/. The witness Krakowiak testified that there were cases of murders on Jews in 1942. The witness Gołąb described the circumstances of seizing Jews /card 15/. The suspect testified that he was hiding two people in fall 1941 and didn't know that they were Jews. Those people, having attacked him, left in unknown direction. After the liberation he learnt that one of them is called Rajza Szuster /card 47/. The files also contain the document about the discontinuation of the investigation against Julian Maruszewski. The investigation against Krakowiak was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950-1951. Cards 136

Call No
375/PSAKiel/ 118

Kozuba Jan i inni The investigation was instituted after the "oral report of a crime" from Andrzej Sobol *postępowanie wszczęte po "ustnym zameldowaniu o przestępstwie" złożonym przez Andrzeja Sobola on March 29, 1950.* Sobol testified that, in 1942 or 1943, 3 people from the Jewish family Balicki for hiding them in his barn. In June, the family left for some food and met Jan Kozuba and Paweł Gołda on their way. They recognized that the people were Jews and started beating them. The son managed to escape and returned to Sobol where he kept living till the end of the war and then immigrated to Canada. Sobol, after the Balickis' son return,

went to the place of assault and found two massacred corpses there. He submitted the report on the request of of the Balicki's son expressed in his letter. The witness, testified that "I know that Gołda Paweł told me that we took hard and soft leather for shoes from the Jew from Wiślica, together with Jan Kula from Chołdowo and we wanted to drown that Jew but he escaped" /card 6/. The witness, Bronisław Kowalski confirmed that he saw how the Balickis had been killed because he was going on train then and saw them being killed at the railroad track between Zięblice and Gabułtowo, where the Jews came from (and where they were heading). He also confirmed that Sobol was hiding their son till the end of the war. The suspects pleaded not guilty and the investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950-1951. Cards 19.

Matuszewski Feliks suspected of delivering the Aspis family to the blue police precinct in Halinówek, the County of Jędrzejów in 1943. The investigation was discontinued because the testified witnesses unanimously confirmed that such a fact had place had place, i.e. revealing that those Jews were hiding at the Władysław Rogala's place, but the one who denounced them was the Volksdeutch Michał Kairo, who was then shot be the clandestine organization. Władysław Rogala confirmed it as well. 1950. Cards 12.

Call No
375/PSAKiel/ 119

Zajac Józef The investigation was instituted on the request of the Provincial Chief Officer in Kielce in order to uncover the informers to the German authorities. It has been found out that Józef Zajac didn't live in Morawica during the occupation and nobody knew them there, but there was some other Zajac who used to live there before 1939, but he was a Jew. Therefore the investigation was discontinued. 1950. Cards 6.

Call No
375/PSAKiel/ 122

Skiba Stefan suspected of participating in the murder of a Jewish woman named Edelman, together with her child. The investigation was instituted as a result of testimonies of Jakub Edelman and Szmul Edelman that referred to the denouncement of a Jewish woman by peasants in the village of Gnazdów, the Chotcza (Chołcza) commune, the County of Iłża. Acc. to the witnesses, the denounced woman was delivered to the village administrator, Jan Sonta, who ordered to deliver her to the gendarmerie in Lipsk. She has been murdered on the way to Lipsk, together with her child, with sticks, by the peasants selected to escort her to Lipsk. The files contain testimonies of Wacław Wojtalik conc. the participation of fire fighters in the round-ups organized to hunt for Jews hiding in Chotcza. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 14 /part of them non-paginated/

Call No
375/PSAKiel/ 123

Kaniowski Piotr. The investigation was instituted on the basis of

information from Seweryn Wilczak who blamed the suspect for “denouncing the hiding place of Jews in 1942-1943, whom the occupier (....) in 3 persons, having seized, shot at the wall of Pinkel in Częstochowa /card 2/. The inquiry and testimonies of witnesses revealed that the information resulted from the personal animosity to Kaniowski. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 22.

Call No
375/PSAKiel/ 128

Tomczyk Jan accused of contribution to the denouncement of 2 Jewish fugitives from train to the German gendarmes. The witnesses testified that Jews escaped from the train transport, had a breakfast at the Jankowiak’s place and he, agreed to lead them to “Szydłowiec” for the amount of 500 zlotys. They were seized by gendarmes during that attempt. The witness, Stefan Styś testified that the Jews had been in the fields, ca 1.5 km from Jedlnia and that the gendarmes were brought in by Zygmunt Kadas, who died in 1946. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 24.

Call No
375/PSAKiel/
129

Kasprzyk Jan, Basa Jan, there is a suspicion that occurred in the result of the case against Jan Kwiatkowski accused of denouncing 3 Jews to the police in Słupia Nowa in 1944. Kwiatkowski was found not guilty, however the investigation revealed the participance of Kasprzyk and Basa. The witness Sidorowski testified that he was at the Kasprzak’s place and saw the Jews. He also saw Basa, who left after a while and then the police arrived, took the Jews, who were shot then. The witness Kot testified that, after the shooting, was carrying a pair of shoes and Jan Kwiatkowski an overcoat that was left after the Jews. The witness also testified that he thought that Basa had left to forced labor before that event /card 8/. The suspect pleaded not guilty and the investigation was discontinued due to the lack of evidences of his guilt. Basa has never returned from forced labor to Poland. 1950. Cards 47.

Call No
375/PSAKiel/ 131

Dusza Wacław suspected of shooting a Jews in Pąkowiec, the County of Włoszczowa in July 1944. The investigation was instituted after obtaining a report of Jan Zawada, who heard from Józef Olak that Dusza had shot a Jew during the occupation. Józef Olak, inquired in that matter, testified that he had seen a Czech Jews led by two men, later recognized as partisans. They said: „we are leading the one, who used to say that the tenement houses standing on the Polish soil belong to them, Jews” /card 5/. According to the witness, the Jew had been murdered in a forest and one of the partisans said “if Wacek hits a Jew, he will bite the dust, and he will get 100 cigarettes from Germans for it”. No documents conc. the suspect’s investigation in the files. The files also contain information about the participation of Leokadia Dusza about denouncing 3 Soviet fugitives from war camps, who were also killed then, to partisans. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 16.

Call No
375/PSAKiel/ 133

Call No
375/PSAKiel/ 137

Zajac Feliks accused of contributing to the shooting of two hiding Jews, Fromer and Pinche in Nowy Korczyn in 1941. The investigation was instituted after obtaining a note written by the chief officer of the militia precinct in Nowy Korczyn called Jan Kornas /card 21/. Acc. To witnesses, Zajac was keeping Jews at his place but threw them away when they couldn't pay him anymore. According to the witnesses, Stafan and Paulina, the Gołdys, the Jews were noticed by Germans in the street trying to sell an overcoat and shot while attempting to escape. The dead corpses have been buried near the suspect's barn. Zajac testified that he had been keeping a Jewish family (3 people) from Łódź at his place „but it had been before the deportation yet, and nobody had to hide then”. That family has allegedly gone away before the deportation. The files also contain testimonies of Feliks Śnieżny and Stanisław Buczak, who, together with Zajac, tried to excavate the corpses to rob the money of the dead. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 34.

Call Nos
375/PSAKiel/ 140

Michalik Genowefa suspected of killing a girl given to her for taking care during the occupation. The witness, Albin Józef testified that the suspect had said „ I don't care about the child, what is important for me is the gold I received” /card 11/. The investigation was instituted on the basis of the official note of corporal Morawski from the militia precinct in Małogoszcz. The note reveals that Michalak was involved in the litigation with the Albin family and was keeping a Jewish child that perished. The witness Grzyb testified that Korzec Bronisława that had been trading flour bought from Jews with the suspect left an approx. seven-year-old girl on her yard. It was in 1942 when Germans were displacing Jews from the communes. The witness Ślizgowski Józef testified that the women who were visiting the Jew called Lotenberg from Węglaszew were talking about the keeping of the Lotenberg's child. The suspect testified that she remained in conflict with the Albins, won 2 trials with them and they heard that there had been severe verdicts for killing Jews and therefore accused her to cast her to prison for a long time as a revenge for lost trials. 1950. Cards 30

Bak Jan suspected of denouncing Suchecki Józef and Wolski Jan for hiding Jews, which resulted in their shooting. The investigation was instituted on the basis of anonymous information. The witnesses didn't confirm the charges; there is no sign of the suspect's inquiry. The investigation was discontinued due to the lack of evidence of guilt. 1950. Cards 14.

3
Call No
375/PSAKiel/ 143
Call No.
375/PSAKiel/ 145

Juskiewicz Stefan suspected of leaving a child which he was paid to take care of. The investigation was instituted on the basis of a report signed by Wojtyński Stanisław from Zwoleń sent to the Communist Security in Radom by the Jewish District Committee. Acc. To his testimony, Juskiewicz, who was taking care of the child during the deportation of Jews to Garbatka „ took the child on his bike and left on the road heading to Garbatka” /card 8/. The witness, Żuk Władysława, testified also that she had seen a young Jews at the Juskiewicz’s place. The gendarmes took him away and shot on the farmyard. The suspect pleaded not guilty but testified that he had been manufacturing soap together with his Jewish flatmate and was arrested one night, together with that Jew. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 36.

Call No
375/PSAKiel/ 164

Przedpeńska Zofia, has been recognized in the street by Zofia Kwiatkowska, a daughter of Aron Kupferblum, from whom the suspect hired a farm and a mill during the occupation. The Jew hired them to rescue them, as well as because of debts he had in the revenue office, which he couldn’t pay off, as well as because he had to hide himself then. When he sold a part of his ground and paid his debt off, Przedpeńska had allegedly accused him to Gestapo, and in the result of that he was arrested. The investigation was discontinued due to the lack of evidences. 1950. Cards 20.

Call No
375/PSAKiel/ 167

Badocha Józef suspected in the case of the killing of 2 Jews called Fogle /Folge?/ in the village of Stochace, the Samborzec commune, the county of. Sandomier in 1943. The witness, Smalec Stanisław testified that the suspect “together with some Stępień and other people allegedly killed two Jews from Sandomierz, who were hiding there in the Nurowski’s barn in Stochacice” /card 8/. The witness, Czesław Nurowski testified that on the order of the Stochacice village administrator had to collect dead corpses lying at the Nurowski’s cabin and take away on the cart to the fields. The village administrator followed him and ordered him to dispose off the corpses out of the village and said that “there are other Jews buried there so those will be buried there too”/card 13/. The witness didn’t know if there were those killed at the Nurowski’s place. He only overheard that those people had been killed by partisans. The village administrator, Sadowek testified that one night two people had visited him and one of them was wearing a military overcoat, and were searching for Jews with a weapon. The next day he recognized a Jew called Folga, from Sandomierz in one of the corpses, but didn’t know who had shot him. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 21.

Call No 375/PSAKiel/ 170 **Stasik Michał i Gałka Mieczysław** suspected of murdering a Jewish woman. The investigation was instituted on the basis of a reminder ordering the precinct officer in Nagłowice to conduct an inquiry conc. the murder of a Jewish woman (e.g. where?). During the course of inquiries conducted by the militia and interrogation of witnesses it has been stated that the people knew nothing about the murder. It has been also stated Drzazga Genowefa could be the potential witness however she knew nothing about hiding Jews by the suspects. It has been also stated that it didn't refer to a Jewish woman tortured by Germans to death in Sędziszów, the County of Jędrzejów. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 15.

Call No 375/PSAKiel/ 175 **Gomółka Ignacy.** The investigation was instituted in the result of obtaining a report from Pawlik Tadeusz, that he had heard from the villagers of Lubcza that Ignacy Gomółka and Stanisław Kozieł killed a Jew nicknamed "A Hat" (Kapelusz) during the occupation. The witnesses didn't confirm that the fact of killing a Jew had place in the village during the occupation. It has been revealed in the course of the investigation, that there were some rows on a financial background among the witnesses due to which they kept accusing each other. 1950. Cards 27 /10% blank/.

Call No 375/PSAKiel/ 183 **Kasztanowicz Stanisław** A member of the "Obchód" (a Circuit) organization, accused of robbing Jews in the Radom ghetto while serving as a guard there (the testimonies of witnesses: Marzec Wincenty, card 6 and Korytko Helena, card 8) as well as contributing to the arresting of Polish civilians and taking away their food. The investigation didn't confirm the accusation so it was discontinued. 1950. Card 35.

Call No 375/PSAKiel/ 185 **Cebula Błażej** A German gendarme suspected of participating in murders of Jews, round-ups and persecution of farmers. The witness, Skuta Leon testified that he had seen Cebula, then nicknamed "Black Johnny" (Czarny Janek) taking away a Jewish woman from the precinct to a forest and was shooting from a riffle to her; as she was still alive, he finished her with a double shot from a pistol /card 3/. Other witnesses testified that he participated in the killing of 2 Jews in the Nagorny commune /card 4/. The investigation was discontinued as the witnesses testified that the suspect was not a German gendarme called Czarny Janek. 1950. Cards 61.

Call No 375/PSAKiel/ 188 **Dyba Bronisław** suspected of collaborating with a German gendarmerie in Szydłów in 1943 and participating in the murder of a local teacher and in the round-ups for Jews. The witness, Gumułczyński Bogdan testified that he was an eye-witness of the suspect's "selecting Jews from the locals and delivering them to Germans, I saw him myself delivering the entire Zelman family in

Call No
375/PSAKiel/ 193

10 people" /card 43/. During the repeated investigation, the witness testified that he was standing in the street when the Jews were delivered /card 48/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards. 68.

Call No
375/PSAKiel/ 194

Kosielski /Kościelski/ Tadeusz suspected of contributing to the seizure of two Jews in Promnik. The suspicion is based on the testimonies of Władysław Kowalski during the investigation against him in the case of collaboration in the above deed /card 1/. Władysław Kowalski inquired for the second time, sentenced for 8 years in prison for that, didn't confirm the participation of Kosielski. The witness, Gizowski Mieczysław testified in the case conc. the participation of Jan Lis in the seizure of Jews called Szlama and Motyl in fall 1943 /card 16/. There is also a copy of the verdict with an justification of Władysław Kowalski in the files. The investigation was discontinued due to the lack of charging testimonies and the Kowalski's calling his testimonies off. 1950-1951. Cards 38 /paginated on one side only/

Call No
375/PSAKiel/ 198

Kruszyński Ignacy suspected on the basis of "confidential information" of the collaboration with Germans in Kielce during the liquidation of the ghetto in Kielce, when several dozen of Jewish infants were shot /card 7/. The investigation was discontinued due to lack of evidences of guilt. Cards 14.

Call No
375/PSAKiel/ 212

Szyposzyński Stanisław suspected of denouncing the Boćkowski family as the forest defraudants and the rapes committed on Jewish women hiding in a forest. The suspect was a game warden in the Trzebień commune, in the Paprotnia lodge. The witness, Jan Marek (an inmate while testifying) testified that Szyposzyński was beating them and raping /cards 1/40. The witness, Jan Gos testified that one of the Jewish women used to visit him to take bread and told him that Szyposzyński threatened her /card 7/. Other witnesses: Piwowarski Stefan /card19/ and Piwowarski Antoni /card.20/ confirmed that. Acc. to the testimonies of Jan Marek, the Jewish women were called the Berk (Berkówny) and were killed in 1943, but who did it – it remained unknown. The investigation was discontinued because of the lack of evidences. Moreover, the informers were punished for the forest theft on the suspect's request. 1950. Cards 66.

Call No
375/PSAKiel/ 213

Struzik Adam suspected of killing a Jews on the territory of the Przasław commune. The investigation was instituted on the basis of anonymous information /card 1/. It was discontinued due to the lack of evidences. The witnesses did not confirm the charges. 1950. Cards 10.

Peszyński Jan accused of collaboration and sympathy towards Germans, having portraits of Hitler and business cards in German language /card 1/. The suspect testified that he contacted a

Call No
375/PSAKiel/ 215

German communist, whom he recruited to mediate in sending parcels with food to the Jew, dr. Lewizon, who was then in the ghetto /card 13/. The investigation instituted on the order of the Provincial Militia Comman in Kielce was discontinued, as the witnesses didn't confirm the charges. 1950. Cards 20.

Sygn.
375/PSAKiel/ 216

Eugent Wiktor during the occupation was a clerk in Staszów, suspected of persecuting Polish civilians during collecting the levy, groundless assignment of levying, taking away cows, etc. The files include the information signed only with a initial letter accusing him of beating Jews, depriving them of their belongings /card 10/ and a testimony of the witness Kilgiewicz with information that the Kilgiewicz family, when the ghetto in Staszów, in the Długa Street was established, obtained a flat hence belonging to the Jewish pharmacist called Krauze. The investigation instituted on the request of the chief officer of militia in Staszów was discontinued due to the lack of evidences of a crime. 1950. Cards 44.

Call No
375/PSAKiel/ 218

Placek Marian suspected of participating in the seizure of 4 Jews in Podgaje, the County of Pińczów. The witness called Kisiel testified that he had seen the suspect catching a Jewish woman with two children and took her on his cart in which the policemen were sitting. The witness Bijata Maria testified that she had seen Placek, seizing a running Jew, whom he delivered to the police in 1943 /card 20/. Having been investigated for the second time, the witnesses called off their testimonies; some of them confirmed that Placek didn't participate in the seizure /cards 15, 16, 21, 22/. Therefore the investigation instituted in the result of the report of the county Voluntary Squad of Militia, Stanisław Owik, was discontinued. 1950. K. 63.

Małkowski Józef suspected of denouncing a Jewish woman hiding at his place in Zagaje Stradowskie, the Chroberz comune in 1944 to the national Armed Forces organization (NSZ), which seized the woman, took her away and shot. The witness, Maria Smaczyńska, testified that the Jewish woman was hiding in several houses and had gold and American dollars /card 1/. She was given away to "Grom" from the national Armed Forces. The witness, Bolesław Kocerba, confirmed that the woman was hiding in several houses but knew nothing about her valuables. /card 3/. The witness, Kazimierz Strączek, then a village administrator, testified that one morning some unknown man clad in a military uniform arrived and told there was a shot Jewish woman in the forest and that the one who was hiding her should bury her as well /card 5/. The witness, Marian Małkowski, confirmed that there was a Jewish woman living at his place, who was neither afraid of being discovered nor denounced to Germans or the National Armed Forces /card 11/. The only testimony that charged the suspect was the one of Smyczyńska, which was not enough to institute the investigation against Małkowski. 1950. Cards 34.

- Call No
375/PSAKiel/ 221 **Kwiatkowski Stefan Zygmunt** According to witnesses was a member of a criminal gang and was suspected of participating in the killing of the Communist Security officer, Tadeusz Marczewski. The files contain testimonies of witnesses, his fellow partisans conc. the robberies of Jewish families in Połaniec (7 people shot) /card 9/ and the former owner of a mill, Cukier Irol in the Legionistów Street in Mielec /card 10/. The investigation was instituted by the letter of the Military Prosecutor in Kielce but discontinued due to the lack of evidences of the crime. 1950. Cards 53 (paginated till No 48)
- Call No
375/PSAKiel/ 222 **Pawlik Józef** suspected of seizing Jews delivering them to German authorities. The witness, Antoni Bugaj testified that the suspect was hunting for Jews in Działoszyce and that the German shot the caught Jews /cards 7/. The witness, Aniela Bugaj testified that she had seen as the suspect was escorting a Jewish woman with a child to a ghetto card 7/. The witness, Stanisława Kordyś testified that she had never seen and does not remember if the suspect was leading a Jewish woman during the occupation “when Germans were shooting to Jews” /card 7/. The investigation instituted on the order of the chief officer of militia in Pińczów was discontinued due to the lack of evidences of a crime. 1950. Cards 13.
- Call No
375/PSAKiel/ 240 **Ząbkowski Władysław** was accused by his wife, Hanna Ząbkowska that he was denouncing hiding Poles and Jews to Germans in Częstochowa during the occupation, and that he was trading with clothes and valuables that used to belong to Jews who were murdered. /card 3 and 10/. The accusing woman was found partially insane and the investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 18.
- Call No
375/PSAKiel/ 244 **Kiebel Rudolf** was suspected of seizing a hiding Jew and delivered him to the gendarme /card 4/. The witness, Ignacy Korzec, testified that he saw the suspect with gendarmes and the Jew walking in from of them, but he didn't know if the suspect caught and denounced the Jew or not /card 14/. The suspect testified that the laborers chopping ice in the pond in 1943 asked him to go with them to gendarmerie as an interpreter to report that there was a Jew hiding among them /card 20/. However, before he got back to them having run his errands, he had seen the men walking with gendarmes, who seized that Jew /card 21/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards. ...?
- 4 Call No
375/PSAKiel/ 250 **Pytel Jan** and others suspected to act against the Polish and Jewish civilians during the occupation. All were suspected of guarding the basement where the Jewish family: two adults with one child were hiding. The witness, Józef Pytel testified that one night the village administrator, Jan Pytel ordered to lock the Jews from the neighboring village, Piaski, in his own basement. The Jew was a

tailor there. The basement was guarded by: Janowski Stanisław Kuryga Stanisław, was has been confirmed by the testimonies /cards 12, 13/. Another witness (the name is illegible), testified that he knew that „the former village administrator and a chief officer of the group of villages (...) locked two Jews and a child at the Józef Pytel’s basement and kept them for 3 days” /card 5/. The vent had place in June 1942 in Umianowice, the Kiszów commune, the county of Pińczów. The files contain the testimonies of the suspects: Jan Pytel, Lasota Władysław, Janowski Stanisław, Kuryga Stanisław, Gorzałek Stanisław, Jawor Andrzej, Pytle Józef. The investigation instituted of the on the order of the militia county command in Pińczów and was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 310.

Call No
375/PSAKiel/ 252

Proszanowski Franciszek a former officer of the blue police was suspected of participating in the hunting for Jews hidings in forests. The witness, Zygmunt Wojtowicz accused him to collaborate with Germans in Raków and contributed to the seizure of 8 Jews, who were shot then. /card1/. Jan Gadomski testified that while serving in the Voluntary Fire brigade in Raków, the Rembów commune, was selected to dig pitches at the Jewish graveyard, where all the Jews shot during the deportation were collected /card 4/. The witness Skalski, who was also digging pitches did not confirm that the suspect participated in the murders /card 5/. The witnesses: Kazimierz Sieruga and Anna Sieruga described the round-up organized by the partisans for the Jews hiding in the forest there in 1943. The partisans were chasing Jews from the side of the forest while the blue police officers were blocking the way from the side of the Raków town. /cards 9, 10/. The investigation instituted by the District Attorney in Radom in its Agency in Święty Krzyż was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 15.

Call No
375/PSAKiel/256

Prorok Maria suspected of collaboration with Germans on the basis of the information note made out as a follow-up of the confidential information by Józef Makuch, the militia lieutenant from the County Command in Pińczów. Schab Wawrzyniec testified that he was the witness of the shooting by Germans of a Jewish woman seized during the round-up in summer 1943 and, there was a rumor in the village that Prorok Maria was denouncing Jews to Germans, advising them the place of their hiding, however she could not confirm it /card 26/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 34.

Call No
375/PSAKiel/ 260

Adamski Stanisław, the investigation was instituted on the basis of information of Jerzy Borowski, the militia precinct officer in Sędziszów. Acc. to the information from Mr. Judyk from Gniewocin, the Sędziszów commune, the County of Jędrzejów, he overheard the suspect telling that he had killed the Jew called Sijosek Moldy, while some Nowoziński Jan was reportedly

witnessing that /k1/ Acc. to the data collected by Orzechowski Mieczysław from the militia county command in Jędrzejów, the murdered Jews used to live there, together with his family, before 1939, till the moment of the deportation of Jews. During the deportation he was selected to work on the construction of railroad station in Sędziszów, from where he managed to escape. The witnesses do not charge the suspect in their testimonies /12/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 16.

Call No
375/PSAKiel/
263a

Adamus Jan, the investigation was instituted on the basis of the report of Szuldman Gnedle submitted to the militia precinct in Staszów. She suspected Jan and Stanisława, the Adamus, in whose house her husband Lejzor with their child was hiding, of murdering them. /k.2-4/. Bublik Katarzyna, the Adamuses' daughter testified that the villagers were angry with her parents that they were hiding Jews, so they let the Jew with his child go away to some unknown place. The parents' house and the witnesses' brother's house were often searched by partisans for any Jews hiding there of for some valuables /card 7/. Szelaż Feliks testified that two armed men ordered him to harness a cart and go some night. Having gone some 150 steps from the farmyard they tossed a bloodstained corpse on a cart and led it into a forest. The witness saw the suspects talking with those men, but they were not armed /card 9/. Other witnesses testified that, after the deportation of Jews from that area, the partisans searched many times through forests and farmyards for Jews. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. Cards 59.

Call No
375/PSAKiel/ 280

Cupiał (Ciupiał) Henryk, the investigation was instituted as the result of the accusation of Wieczorek Kazimierz. He was suspected of taking away the shoes belonging to a Jewish woman, taking advantage of the war circumstances. The witness testified that he wanted to buy shoes but he could not afford them. Then the suspect came up and offered him the shoes telling „pay me 9 zlotys as the shoes cost it”. The witness refused but claimed that the suspect kept the shoes /card 34/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1950. Cards 34.

Call No
375/PSAKiel/ 281

Gołębiowski Leon, the investigation was instituted in the result of the information sent to the precincts of militia in Chmielnik that Gołębiowski accused him to the German gendarme that he kept gold and that some Jew was feeding geese, which resulted in taking his geese away /card 2/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1949-1950 Cards 48.

Szewczyk Franciszek, the investigation was instituted on the basis of information of Marian ciosek, who saw the suspect, allegedly the Gestapo informer, in the village of Słuszyn, the Dziurków commune, the County of Kielce. The witness, Władysław Mazur

Call No
375/PSAKIEL/
281

accused the suspect of informing Germans that the witness was helping Jews /cards 37-38/. The witness called Antoni Kalinowski accused Szewczyk of denouncing the family Borek for helping Jews and Russian prisoners of war, which resulted in shooting them. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt.1950 Cards 37.

Pomagalski Feliks, the investigation was instituted on the basis of information of Jan Kotsut. He was suspected of being a German informer who, a/o accused the villagers of Lipsko and Józef Czekaj of defending a caught Jew /card 1/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1949. Cards 60.

Call No
375/PSAKiel/ 288

Filipiak Jakub and others, the investigation was instituted on the basis of the information of Estera Goldman of August 11, 1949, that the suspect beat her son, Goldman Gerszon and his family in the village of Kijanka, the County of Hża on Dec. 8, 1942, and gave them away to Gestapo /card 1/. The witnesses testified that the family was arrested by partisans during the attempt of carrying them to the railroad station in Garbarka. The investigation was discontinued due to the death of Antoni Filipiak and the lack of evidences of the crime.

Call
375/PSAKiel/ 290

wszczęte po doniesieniu Estery Goldeman która złożyła 11.08.1949r. doniesienie że 8.12.1942r. we wsi Kijanka, pow. Hża, Filipiak Jakub pobił jej syna Goldmana Gerszona i jego rodzinę po czym zwołał chłopów ze wsi którzy ponownie pobili jego rodzinę, połamali ręce synowi i oddali ich w ręce gestapo. /k. 1/ Przesłuchani świadkowie zeznają, że rodzinę zatrzymali partyzanci podczas próby przewiezienia ich na stację kolejową w Garbarce. Umorzone wobec faktu śmierci Filipiaka Antoniego i nieustalenia faktu przestępstwa wobec Filipiaka Jakuba. 1949-1959 Cards 5.

Call No
375/PSAKiel/ 299

Zabielski Jan, the former blue police officer, accused by his brother, Roman Zabielski, of persecuting Jews in the labor camp for Jews in Gidle, the County of Radomsko where he was serving as a warden then, and robbing Jews in the ghetto /card 1/. The witness called Borowik confirmed the accusations but could not recognize the suspect during the confrontation. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt 1946-1948 Cards 43.

Call No
375/PSAKiel/ 303

Suchański Antoni The district Jewish Committee in Czestochowa submitted information from Jadwiga Fryst to the district attorney that Suchański Antoni was denouncing Jewish children to the occupier and was robbing Jewish property during the liquidation of the ghetto in Czestochowa in 1942 /card 1/. Zofia Fryst testified in 1942 that Suchański brought two children and a Jewish woman, Mrs. Kłobucka in 1942 and later on told that German gendarmes took them away but was wearing the clothes that belonged to those Jews and was eating their food /card 5/. The investigation

Pietrzyk Zofia accused by Stanisława Lenartowicz, she took away the goods from the Jews from Chmielnik. /card 1/. We can read from the case of the policeman from the local precinct that the witness called Pakosinski testified that he had been illegally trading with kerosine with the Jew called Skurnik. He was sentenced to one year in prison for it while Skurnik was sentenced for 2 years. Skurnik had never come back from the prison. However he didn't accuse Pietrzyk woman for the arresting /card 7/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1948-1950. Cards 44.

Call No
375/PSAKiel/ 327

Malarski Władysław accused by his brother in law, Stefan Patrzalek, of denouncing of the Jewish family Szydłowski, which resulted in their shooting /cards 3, 9/. The witness, Jan Rejowski testified in the case of deportation of 4 Jews from the village (?) /card 22/. The witness Kot testified about the circumstances of the arresting of the Szydłowski family who were hiding at his neighbor, Sakowski's from the village of Łowynia /card 23/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. There are many interesting threads in the witnesses' testimonies that cast some light on the circumstances of the arresting of the Szydłowski family. 1949. Cards 78.

Call No
374/PSAKiel /332

Młotkowski Władysław suspected of beating the Jewish woman named Kaufman and removing her from her flat in his house with the help of a German whom he asked to come and help him and the robbery of another Jewish woman from her clothes in the moment of her arresting by Germans and taking to a ghetto /cards 3-50. The witness Strójnowski testified that Młotkowski could visit the ghetto during its liquidation at any time he wanted and took away furniture from there /card 9/. The files contain information from the judge of the 1st instance about the circumstances of removing of Mrs. Kaufman from the shop in the suspect's house in 1940. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1949 Cards 59.

Call No
375/PSAKiel/ 333

Świstek Stanisław and others suspected of keeping three Jews in his farmyard in Klimontów, the County of Jędrzejów during the occupation, whom he then murdered in December 1944 out of greed. The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1946. Cards 71.

Call No
375/PSAKiel/ 347

Bonarek Marian suspected of the shooting of the Reichzeig brothers from Klimontów near the forest of Goźce in the neighborhood of the Smerdyna, the Jurkowce commune. The investigation was instituted after getting information from Mojżesz Zoberman, who, together with Joel Feinkuchen (both from Wałbrzych) were the witnesses of that murder. Acc. To the witnesses, the Jews were hiding in the suspect's barn and the murder was committed by armed people. The investigation was

Call No

375/PSAKiel/ 356 discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1947-1950. Cards 70.

Minkiewicz Jadwiga accused by her neighbors from 9 Kopernika Street in random, of a/o: "contributing to the beating of the neighbor, Władysław Gidyjewski and the death of the Bankier family as well as the family of Szmul Fridman. Eliaz Birenbaum who was called as the witness in that case testified that he knew nothing about the suspect's accusation of the family of Bankier and the family of Fridman, however he learned that the families died in the ghetto. He also testified that he knew that the Minkiewicz woman was hiding the Rosenblums' baby during the entire occupation /card 10). Gidyjewski, during the inquiry, testified that the suspect accused him of keeping Jewish belongings which had been taken from him by Germans /card 8/.
Call No 375/PSAKiel /361 The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1949. Cards 40.

Antoniewicz Stanisław suspected of participation in the tracing of Poles and denouncing them to Gestapo. The files contain the copy of the report of April 25, 1946 conc. a/o the description of the escape of 3 Jews from the labor camp for Jews in Skarżysko Kamienna, who were caught and shot in a forest by the Home Army squad No 117: Hernik Bolesław, Gromek Stefan, Gregorek Stefan. /card 1/. /k.1/ The investigation was discontinued due to the lack of evidences of guilt. 1948-1949. Cards 59.

6
Call No 375/PSAKiel/365
Bryła Antoni suspected on the basis of the complaint of Stanisław Gaik conc. a/o that "as a volunteer, he actively participated in executions of Jews from Lipsk" /card 1/. The investigation was discontinued due to the lack of evidences. District Court in Radom. 1948-1949. Cards 68..

Chrobok Franciszek, a chief officer of the blue police precincts in Jedlińsk, the County of Radom during 1939 – 1944, is suspected on the basis of the Antoni Środowski's accusation. He was a/o suspected of participating in the killing of several dozens of Jews, giving the order of shooting of some Jews unknown by name and the shooting of the son of a Jew called Tafel. The investigation was discontinued due to the lack of satisfying evidences. 1948-1949. Cards 56.

Call No 375/PSAKiel/366
Sobczak Winerowa Monika suspected on the basis of denouncement of the former book-keeper working for M. Rajzman company, accused of acting against the Rajzman family by chasing them away from their estate and taking over their factory. The suspect was sentenced by the District Court in R adom for two years and a half of imprisonment for signing a Volksliste. She served her sentence. The investigation was discontinued due to

the lack of further evidences. 1947-1949 Cards 42.

Call No
375/PSAKiel/390

Kostrzewa Jan suspected of collaboration with Germans. The investigation was instituted due to the denouncement of the Jan Pożoga's son, the Kostrzewa village administrator who had been serving a sentence then. In his denouncement, Adam Pożoga accused his father of participation in the killing of Jews, as his father, as a village administrator, was hiding Jews: Gutman Kałma from Brody, Moszek Sztarkman from Chybic and another one, unknown by name, from Staszow. 1949-1950. Cards 94.

Call No
375/PSAKiel/397

Dietz Herman as a Kripo officer, was suspected of participating in persecutions, beating and shooting in Ostrowiec in August 1944. The files contain testimonies of witnesses of the murders committed on deported Jews prove the accusations. The investigation was suspended as the suspect was abroad then. 1950. Cards 58. /unpaginated/

Call Nos.:
375/PSAKiel/
397a, Cards 76.
375/PSAKiel/
397b. Cards 55.
375/PSAKiel/
397c, Cards 54.
375/PSAKiel/
397d

Dietz, Rothermund, Thoms, Brunner, Winkler, Weiler, Burowitz, Klughart, Tulke, Hoyer, Kiefel. Russel, dawni urzędnicy palcówki niemieckiej policji bezpieczeństwa oraz SD w Ostrowcu pow. radomski. Podejrzani o zabójstwa w okresie 1939-1944 w Ostrowcu. Akta zawierają zeznania świadków dotyczące działalności gestapowców w Ostrowcu masowych wysiedleń Żydów oraz mordu dokonanego 27.04.1942 na 43 mężczyznach narodowości żydowskiej, rozstrzelanych bezpośrednio pod ich domami. 1949-1950. Cards

Call No
375/PSAKiel/ 398

Laskowski Władysław since half of 1943, the communal chief officer of the special squad of the Safety Corps of the Peasant Battalion, suspected of participating in the murder of 8 Jews in 1943 or 1944, in Bełżów, the County of Pińczów. The investigation was discontinued due to the lack of evidences. 1950. Cards 27..

Call No
PSAKiel/402

Pietraszek Michał and others, a village administrator of Czarnca, suspected of collaboration in denouncing and murder of 3 Jews with German gendarmes in Czarnca, the County of Włoszczowa in July 1943. The investigation was discontinued due to the lack of evidences.. 1950. Cards 70.

Call No
PSKiel/404

Micha Stefan, suspected on the basis information from the villagers of Krężoły (anonymous), of denouncing Jan Radzwan, who was hiding Jews, denouncing Majerczyk from Laskowa, also hiding Jews „where partisans made a searching and tortured Majerczyk to denounce Jews to be shot afterwards” /card 2/ and the killing of

		a Jews hiding in Koziuki. The investigation was discontinued due to the lack of evidences. 1950. Cards 23.
7	Call No PSAKiel/405	Andrzejczyk Zygmunt suspected of seizure and denouncement of 2 Jews to Germans in Kielce in 1943. The investigation was discontinued due to the lack of evidences. 1950. Cards 58.
	Call No PSAKiel/406	Moskal Henryk suspected of a murder of a Jew who was hiding at his place. The investigation was discontinued due to the lack of evidences. 1950 Cards 25.
	Cards No PSAKiel/412	Kozioł Bronisław suspected of a seizure of a Jew, together with Józef Szczepanik in Dankowo, the County of Włoszczowa in 1943, and delivering him to gendarmes. The investigation was discontinued as Józef Szczepanik died and because of the lack of evidences. 1950. Cards 12.
	Call No PSAKiel/418	Jakubczak Edward and others /Józef Szczepanek, Jan Szczepanek, Bronisław Osadnik/ instituted due to the information of Franciszek Michalczyk, about the committed crime. The men were suspected of the killing of 6 Jews, whose belongings they robbed afterwards, in the forest of Czerniczna, the Przyrów commune in 1943. The investigation was discontinued due to the lack of evidences. 1950, cards 35.
	Call No PSAKiel/420	Bania Zygmunt /an officer of militia/, suspected of an assault and robbery of the Zerman Gierszanowicz's family hiding in the forest close to Łabędzie, the county of Pińczów in 1942 and the shooting of Zerman (not mortal) while escaping. The investigation was instituted due to the information of Zerman. It was discontinued due to the lack of evidences. 1950. Cards 56 /partly non-paginated/
	Call No PSAKiel/422	Strachanowski Franciszek , Volksdeutsch, suspected of informing German authorities in Kielce in 1940 that another Volksdeutsch, Ludwik Kędzierski has a radio and collaborates with Jews. The files do not contain documents conc. further investigation, neither the information that it had been discontinued. 1950 Card 25.
	Call No PSAKiel/424	Narodowski Józef suspected of taking away the flour belonging to the Jews, Josek and Mordka Rosyblad from Czaryż and denouncing them to Germans (during the occupation in the village of Osławice, the Radków commune). The investigation was suspended as the suspect was hiding. 1950. Cards. 30.
	Call No	Wójcik Tadeusz , a member of the communist post-war party /PZPR/, a chief officer of the Home Army squad called "Dominika" during the occupation, pseudonym "Zagacki", suspected of participating in the murder of 5 Jews in the village of Chruszczyna, the Nagorzana commune in 1944. The files contain vast

PSAKiel/426 testimonies of the members of the squad of the Safety Corps of the Peasant Battalion in the Nagorzany commune, the County of Pińczów documenting details of seizing, murdering and robbing Jews on that territory. The investigation was discontinued due to the lack of evidences. 1950. Cards 36.

Call No
PSAKiel/428 **Norymberski Dawid alias Seweryn** a member of a Jewish Ordnyngsdienst in the ghetto in Radom during the occupation. Investigation was instituted due to the information from Mieczysław Wajchman, living in the former Czechoslovakia, in which he accused Norymberski for collaborating with Gestapo and participating in extermination. The files contain vast account of Wajchman conc. the conditions in the ghetto, as well as information about lynchings executed by prisoners on chief officers of the Jewish Police: Joachim Geiger from Glinice, Teperman from Skarżysko, Zygmunt Immergluck, the police officer from Radom, the chief officer of the camp in Wolanowo /kcards 1-3/. The investigation was suspended as the suspects couldn't be caught and because of no grounds for extradition. 1946 – 1949. Cards 53.